

FOT BAL

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ

ANUL VII • MIERCURI 1 NOIEMBRIE 1972
• 12 PAGINI • 2 LEI

336

ROMÂNIA 2 ALBANIA 0

O VICTORIE CARE ADUCE ECHIPEI NOASTRE

DOUĂ PUNCTE (AȘTEPTATE) ÎN CLASAMENT,

DAR JOCUL „TRICOLORILOR”

CONTINUĂ SĂ PREZINTE VIZIBILE CARENȚE

*Citiți în paginile 3, 6, 7, ample
comentarii asupra acestei partide
din preliminariile C.M. și un punct
de vedere al antrenorului
Angelo Niculescu*

„INTERVIUL SĂPTĂMÎNII” CU
**SANTIAGO
BERNABEU:**
„ÎN APRILIE VOI FI
ÎN DELTA DUNĂRII...”

LA RELUAREA DIVIZIEI A,
MECIURI ECHILIBRATE
DERBYUL ETAPEI A IX-a:
FARUL – RAPID

CELE PATRU MOMENTE ALE PRIMULUI GOL: 1. MU-
HEDINI ratează intervenția și DUMITRACHE reia cu
capul spre gol... 2. mingea lovește nuchia barei trans-
versale, revine în teren, urmărită atent de DOBRIN care...
3. intervine decis cu o lovitură de cap, în ciuda efor-
tului fundașului Gjika de a o opri. 4. DOBRIN și DU-
MITRACHE exultă, MUHEDINI și GJIKI (căzut) sînt
deceționați!

Fotografii: S. BAKCI

Cu imensul trabuc în colțul gurii, cu panglica roșie-albăstră a „Legiunii de onoare” la butonieră, cu mersul de om în plină putere, cu privire neobosită de tinăr, Santiago de Yeste Bernabeu, apare pe strada mare a Piteștiului. „Corso”-ul de ațiția ani al orașului ajuns astăzi un campon al industriei noastre, ca o figură familiară, ca unul dintre miile de argheși care își fac acolo sista în această după-amiază de octombrie. Președintele lui Real Madrid își poartă cu vjoiciune și umor cei 78 de ani. Piteștiul e una dintre nenumăratele lui halte de-a lungul și de-a latul pământului, dar una care va pune un dar frumos în imensul sac de amintiri al lui Don Santiago, decanul de vîrstă și de funcție al tuturor președinților de cluburi de pe glob. Are 28 de ani de proprietate a fotoliului de conducere al Realului unde, la 16 ani, debută în postul de inter dreapta și nu fără succes.

— Senor Santiago, dețineți probabil secretul reușitei în materie de dirijare a unui club.

— E prea mult spus un secret. Adevărat rostit e doar o experiență. Mi-am dat seama că pentru un conducător al acestei friuturi de viață, așa de gingașă cum este viața unui club sportiv, principalul este să găsească unde apare punctul nevralgic și să știe să pună totdeauna degetul pe această rană. La asta s-a redus, în fond, întreaga mea activitate la Real Madrid de care, cu toate rugămintele înălțate ale soției și ordinele medicilor, nu mă pot despărți.

— Dar o să ne spuneți totuși „rețeta fabricării” marelui Real Madrid care domina fotbalul european și chiar al lumii, în urmă cu zece ani?

— Prima condiție, indeplinită în anii 1958-1966, era aceea că echipa noastră avea un nucleu de jucători autohtoni foarte dotați, legați puternic sufletește de club. Și cu ei am făcut plecarea spre marcea echipă. A doua etapă a operației a fost aceea foarte cunoscută de obținere a unor jucători de superclasă din aproape toată lumea. Acum, cînd priviți înapoi la cea mai bună Real Madrid din toate timpurile, veți crede poate că alegerile noastre erau dictate numai de criterii tehnice. Dar n-a fost așa. Noi am urmărit să aducem sub tricourile Realului nu numai jucători foarte mari, ci, poate mai înainte de asta, fotbaliști foarte populari, foarte iubiți. Știam că Argentina îl divinizează pe Di Stefano și aducîndu-l la Real am realizat automat operația obținerii a cel puțin 500.000 de suporteri din America de Sud. Știam că Franța întreagă trăiește pentru Kopa și Franța fotbalistică a devenit marcea noastră susținătoare cînd micuțul dribler de la Reims a îmbrăcat tricoul alb al clubului nostru. La fel am judecat și în cazurile Santamaria, cînd am cîștigat Uruguayul, sau cu Dominguez cînd am atras printr-o simpatizantă noastră și cealaltă jumătate a Americii, a ceea ce nu-l iubea poate, pe Di Stefano. Impușcînd doi iepuri cu un singur glonte am ajuns ca victoriile Realului să aibă un ecou de două ori mai mare decît l-ar fi avut, să zicem, utilizînd jucători de peste hotarele Spaniei, dar numai dintr-un singur continent.

— Înțelegem din asta, senor Bernabeu, că formația aceea care își făcea o distracție din a cîștiga cupele campionilor europeni v-a rămas și cea mai dragă.

— Nu. O să vă mire, sigur, cînd o să vă răspund că echipa Realului pe care am iubit-o cel mai mult e formula 1966, aceea care cîștiga „Cupa campionilor europeni” în finala cu Steaua roșie Belgrad. O să înțelegeți de ce, atunci cînd o să vă reamintiți că formația aceea era crescută de noi. Sigur că de un Di Stefano sau de un Santamaria mă leagă amintiri înduioșătoare și nicio dată n-o să le putem nega marile contribuții la fama Realului. Dar atunci cînd ajungi

să-ți faci o echipă numai cu ceea ce ai crescut în clubul tău, ei bine, atunci satisfacția lasă cele mai frumoase urme în minte și inimă. Noi am lansat atunci pe arena celebrității europene pe Amancio și Grosso, pe Velasquez și Pirri, pe De Felipe și Serena. Era o reușită în materie de reconstruire a unei echipe în care, o spun și acum cum o spunem și

buie să învingă în fiecare duminică dezamăgirea și descurajarea și, de luni, să ia de la capăt cursa speranței. La noi, la Real, exista un extrem aproape de perfecțiune, îl cheama Bueno, dar nu știu dacă a jucat de cinci ori în vreo cinci ani pentru că adversarii lui de post se numeau Kopa și Gento. Ei bine, în fiecare nou început de stagiune decizia menținerii lui Bueno în lotul nostru reprezenta pentru mine cea mai dureroasă clipă a anului și, după patru victorii ale țării sufletești a întregului comitet director de la Real, la

SANTIAGO DE YESTE BERNABEU

„IN APRILIE VOI FI IN DELTA DUNĂRII”

● REAL 1966, REALUL INIMII MELE ● JUCĂTORUL CEL MAI IUBIT? JUCĂTORUL DE REZERVĂ ● PITEȘTIUL ȘI PITEȘTENII NE-AU LĂSAT CU GURA CĂSCĂTĂ ● UN SECRET AL LUI MUNOZ ȘI AL MEU: NE PLĂCE TERIBIL DOBRIN!

atunci, n-aș fi crezut în clipa în care am decis să renunțăm la importul de jucători pentru a ne întoarce grija și atenția către talentele generației de fotbaliști spanioli aflați în urcare.

— Nu știu dacă nu greșesc din nou, deci, crezînd că jucătorul de la Real pe care l-ați admirat, l-ați prețuit cel mai mult se găsește în acest grup al talentelor descoperite de Miguel Munoz, inamovibilul dumneavoastră antrenor.

— Greșiți iarăși. Jucătorii pentru care am cea mai mare simpatie, pe care-i compătimesc și îi prețuiesc, chiar cu o bună doză de slăbiciune, sînt rezervele. Nimic nu mă impresionează mai mult și nu mă doare mai mult decît suferința așteptării acestor băieți care tre-

a cîncea discuție a cazului, ne-am lăsat învinși și Bueno a plecat spre alte zări, înconjurat de toată simpatia noastră, de toată admirația noastră. Din totdeauna m-am ocupat, de aceea, mai mult de rezerve decît de titulari, simțînd totdeauna drama de pe banca din marginea terenului, unde și eu am stat de multe ori în anii adolescenței.

— Socotiți fotbalul actual drept o consecință logică a evoluției metodelor de antrenament?

— Într-un fel, da. Era și imposibil ca fantastica revărsare de mijloace moderne în trebuințate în antrenament să nu determine avantajul jocului în forță, deci al calităților pe care le poți îmbunătăți prin antrenament, în defavoarea jocului foarte tehnic, făcînd apel mai întîi la mijloacele specifice fotbalului. A existat o

curbă tare periculoasă, în cursa asta în timp; din fericire înregistrăm o redresare prin apariția celor două echipe de superclasă ale fotbalului realist și viguros, selecționata R. F. a Germaniei și, mai cu seamă, Ajax.

— Apropo de Ajax, dacă ați avea o sticlă cu elixirul fermecat al lui Faust și ați face din Di Stefano, Kopa, Gento, Rial, Santamaria și ceilalți niște flăcăi în plină vigoare. Dacă ați prezenta, deci, marelui Real de odinioară, în fața marelui Ajax de astăzi cine ar avea cîștig de cauză?

— Mi-e imposibil să-mi închipui ce reacții ar avea una față de alta două formații așa de diametral opuse sub absolut toate aspectele. Sigur, cum spuneam, există această reprezentare cu multe note de virtuozitate, a fotbalului modern prin ceea ce realizează fotbaliștii vest-germani și olandezi. Dar, ca turnură generală, fotbalul este pîndit încă de pericolul violențelor și al exageratei pasiuni a suporterilor de club. Există, tot mai accentuat, pericolul arbitrajelor neautoritate și neobiective, care mi se pare că înălbesc chiar mai repede decît furia suporterilor orbiți de pasiune. Civilizația ne oferă mijloacele spre a ieși din impas pentru că eu, unul, cred că, spre exemplu, arbitrii trebuie stabiliți prin tragere la sorți în ziua meciului și trimiși cu avioanele în orașele unde au loc jocurile, jocurile de campionat intern, fiindcă ele sînt în primul rînd prejudiciate de insuficiența arbitrajelor.

— Cum v-ați decis să veniți la Pitești?

— Vă spuneam că am destule împotriviri privind călătoriile mele și o să înțelegeți că uneori capitulez. Acum însă mi-am zis; trebuie să mă duc. Era un meci foarte greu. Și doream sincer să văd România. Știu că și în limba dv există o vorbă: a rămas cu gura căscată. Așa am rămas mai de multe ori aici. Credeți-mă, aș avea și alte mijloace ca să vă flatez. Dar nicio dată nu mi-a fost dat să trăiesc clipe de adevărată emoție, cum am trăit luni noaptea — de pildă — la Pitești. Că se poate organiza o găzduire atentă, care să nu scape nimic din ceea ce ar putea face comod și plăcut un sejour, asta o știu foarte bine din propria experiență. Dar la Pitești, în România, am întîlnit mult mai mult decît atît, am întîlnit sinceritate și veritabilă simpatie, lucrurile care-ți merg direct la inimă. Cînd am coborît din automobil, după drumul Otopeni-Pitești, am intrat într-o veritabilă baie de amicie și de bunăvoință. Era numai un început, totul a fost așa pînă la sfîrșit. Micul meu Santillana, imi spunea marți seara, după acel spectacol de o generalitate și o ritmicitate uimitoare, pe care ni l-au oferit tinerii artiști de la marea Combinat petrochimic din Pitești, că nicio dată nu s-a simțit așa de bine, ca acasă. Iau cu mine o hartă a României, o servietă de prosopete turistice românești și pot să vă anunț că voi fi din nou aici, în aprilie, anul viitor, dar nu pentru fotbal, ci pentru cealaltă inimă a mea, pescuitul. Mă duc în deltă, va fi tot așa de frumos ca la Pitești, voi fi cu Fernando, prietenul meu din copilărie, și voi cunoaște astfel și altă parte din această țară de oameni generoși și sensibili, cum — v-o repet — n-am întîlnit prea des. Am o singură mare grijă, acum, să fim și noi în stare, la Madrid, să răspundem avalanșei de gesturi sincere și mișcătoare cu care s-a confundat sederea noastră la Pitești. Vreau ca, atît cît voi mai rămîne la președinția Realului, să realizăm înfîlțiri regulate cu clubul F. C. Argeș pentru că, vă spun acum un mare secret pe care îl mai știe numai Miguel Munoz: imi place teribil Dobrin și mă încîntă să-l văd jucînd cît mai des.

— Cu imensul trabuc în colțul gurii, cu mersul de om în plină putere, cu privirea neobosită de tinăr, Santiago de Yeste Bernabeu ne spune, surîzător, cu multă grijă pentru pronunție, „La revedere”. Și urcă în automobilul ce-l va duce la aeroport.

Efime IONESCU

PRIM PLAN

AXENTE

În toată povestea asta cu U.T.A., Axente este unul dintre puținii copii arădeni ai formației de astăzi.

U.T.A. a avut cîndva faima unui leagăn de fotbaliști. A fost vremea lui Jenel și Koszka, a lui Pantea și Petescu. Apoi lucrurile s-au schimbat. Arădenii au luat drumul Capitalei. Leagănul s-a transformat, prin forța împrejurărilor, într-o creșă, unde au început să apară tineri de prin alte părți, printre care și Broșovschi, venit de la Vagonul. Astăzi, în echipa Aradului, arădenii nu sînt prea mulți: Petescu, Domide, și mai ales Axente, acest mai ales fiind necesar pentru faptul că Axente n-a părăsit niciodată gazonul U.T.A.-ei, în timp ce Petescu a făcut o buclă de cițiva ani pe la Timișoara și la București, iar Domide a jucat, e drept, fără roia lui, cam șase luni, la C.F.R.-ul Aradului.

Axente reprezintă efortul de odinioară al Aradului de a se constitui într-o echipă. Axente nu este un Bonhady sau un Farmati, stelele de odinioară ale Aradului. Axente este un Petschovschi mai micuț, care cunoaște foarte bine elementele fotbalului, fără să strălucească prin ruperi de ritm care fac clasa fotbalistului.

Axente este înfățișat în caricatură lui Clenciu lîngă o papiotă care vrea să sugereze meșteșugul țesătoriei. Ideea mi se pare fericită. Axente știe să țeașă, cu îndemînare și cu economie, el fiind jucătorul reprezentativ al stilului echipei arădene.

Axente, fostul junior internațional, a avut un moment favorabil în cariera lui sportivă. Din păcate, în acel moment de răsruce, el a fost victima neșanse, fracturîndu-și piciorul. A urmat o lungă perioadă de convalescență, însoțită de teama că fotbalul nu-i va mai fi accesibil. Dar Axente a revenit, într-o bună zi, pe teren. Coechipierii i-au privit piciorul și au avut un moment de tresărire. Gamba lui Axente era cusută, oferind imaginea unui zăvărat fermoir de cizmulă.

Și, totuși, Axente a revenit. A revenit în primul rînd pentru că toți coechipierii lui au vrut asta. A revenit pentru că U.T.A. a simțit nevoia de a regăsi jocul pascel subtil în momentul în care „pintenii înroșiți” de la Tottenham aveau să anune apusul, sperăm trecător, al echipei care eliminase pe Feyenoord.

Vîitoarea echipă a U.T.A.-ei va trebui să pornească de la un nou Axente. Aradul e dator să caute în proprii sa livadă...

Ioan CHIRILA

CONTRIBUȚIE ACTIVĂ LA EDIFICAREA UNEI LUMI A PĂCII ȘI COOPERĂRII

Cu un viu și firesc interes, cu sentimente de profundă satisfacție și legitimă mândrie a urmărit opinia publică din țara noastră vizita pe care președintele Consiliului de Stat al României, tovarășul Nicolae Ceaușescu, împreună cu tovarăsa Elena Ceaușescu, a efectuat-o, în cursul săptămânii trecute, în Belgia și Luxemburg.

Marcind un moment de cea mai mare însemnătate în evoluția relațiilor de colaborare prietenească dintre România și cele două țări amintite — relații tradiționale, întemeiate pe afinități culturale și istorice, care în ultimii ani au urmat un curs ascendent — vizita președintelui Nicolae Ceaușescu se înscrie — prin întreaga ei desfășurare, prin rezultatele multiple cu care s-a soldat — ca un eveniment deosebit de remarcabil, cu bogate semnificații în viața politică internațională.

Primirea plină de căldură făcută înaltului oaspete român, emoționantele manifestări de stimă și simpatie cu care a fost pretutindeni întâmpinat — în orașele, întreprinderile și instituțiile vizitate — atât de către oficialități, cât și de populație, au oferit o pregnantă ilustrare a prestigiului de care se bucură România socialistă, politica externă de pace și colaborare a statului nostru, o elocventă expresie a prețurii eforturilor constructive depuse de poporul român pentru dezvoltarea unei economii moderne, înfloritoare. Totodată, aceste manifestări au reliefat înalta considerație nutrită pentru conducătorul iubit al poporului nostru, pe care primarul orașului Luxemburg îl salută ca pe „unul dintre creatorii României noi, pionierul și promotorul unei revoluții care a știut să folosească tot ce a lăsat moștenire un trecut zbuciumat pentru a construi, respectând marile tradiții și imprimând geniul său propriu, România de azi”.

Vizita președintelui Nicolae Ceaușescu în Belgia și Luxemburg — a cărei importanță depășește cadrul unor

AGENDA POLITICĂ A SĂPTĂMÂNII

relații bilaterale, constituind o demonstrație vie a faptului că în lumea de astăzi există posibilități reale pentru ca țările cu orânduri sociale diferite să poată colabora eficient, aducându-și contribuția atât la progresul lor economico-social, științific și cultural, cât și la fărâșirea unui climat de pace, în care fiecare națiune, indiferent de mărimea ei, să se poată dezvolta potrivit voinței sale suverane — a pus încă o dată în evidență utilitatea și rodnicia contactelor nemijlocite a dialogului direct dintre personalitățile politice investite cu cele mai mari răspunderi în stat.

Prilej de trecere în revistă a progreselor realizate până acum pe planul relațiilor bilaterale, schimburile de vederi dintre președintele Nicolae Ceaușescu și oficialitățile belgiene și luxemburghize au evidențiat existența unor largi posibilități de dezvoltare în continuare a acestor relații, afirmând dorința reciprocă de a se acționa în acest sens. Așa cum se consemnează în comunicatele comune publicate după vizitele în Belgia și Luxemburg, părțile au convenit să acționeze pe toate căile în vederea dezvoltării colaborării economice reciproc avantajoase, acordând o atenție deosebită extinderii schimburilor comerciale, cooperării industriale, tehnice și științifice, precum și amplificării schimbului de valori materiale și spirituale.

Punând bazele unei dezvoltări și mai pronunțate a legăturilor de prietenie și de colaborare dintre România, pe de o parte, Belgia și Luxemburg pe de altă parte, vizita conducătorului statului român reprezintă un eveniment cu largi implicații pozitive asupra climatului general pe continentul nostru și în lumea întreagă. Sint, deci, firești satisfacția și aprobarea deplină cu care opinia publică din țara noastră a salutat rezultatele vizitei președintelui Nicolae Ceaușescu în Belgia și Luxemburg, contribuție activă la edificarea unei lumi a păcii și cooperării.

CARNETUL SCRITORULUI

EUGEN BARBU

AR FI TIMPUL...

Meciul de duminică seara a demonstrat, dacă mai era nevoie, că o perioadă oarecum rodnică a luat sfârșit la echipa națională și că ne trebuie jucători noi și mai ales un nou antrenor. Este dureros, dar adevărat. Victorie cu 2-0 asupra Albaniei nu a spus absolut nimic publicului și specialiștilor. Cu puțin noroc oaspetii s-ar fi putut întoarce acasă cu un rezultat de egalitate, asta neînsemnând însă că echipa noastră nu a fost mai bună. Tehnic vorbind, eram cu două clase peste roș-negri, dar nu e suficient să faci ce vrei cu mingea fără să arăți o concepție tactică adecvată în funcție de adversar. Or, tricolorii noștri joacă de ani de zile aceeași variantă a temporizării, cu mici suflături ofensive neconcludente. Pentru mine era limpede că prezența lui Dembrowschi pe aripa dreaptă nu va aduce spiritul de luptă visat de atâta lume. El este un jucător bun de club și un bun jucător de mijloc. E lent, nu are energia aceea penetrantă și viteza unei extreme. Ce-l face atunci pe Angelo Niculescu să recurgă la el de mai multe ori decât e nevoie? Lipsa de încredere

ÎN FAȚA ECHIPEI NOASTRE REPREZENTATIVE DRUMUL CĂUTĂRIILOR ȘI AL PROPRIEI REGĂSIRI SE DESCHIDE, ÎN CONTINUARE, LARG ȘI INTEROGATIV

Duminică seara, „tricolorii” noștri au apărut, pentru ultima oară în acest an, în fața publicului bucureștean. Și — coincidență — au câștigat cu 2-0, același scor cu care își deschisese suita partidelor 1972 pe un teren indigen, în amicalul din aprilie cu Franța.

Din păcate însă, trebuie să înregistrăm (desigur, fără prea multă satisfacție) faptul că victoriile de start și de închidere sînt și singurele victorii obținute de reprezentativa țării noastre în acest an, între ele situându-se o lungă suită de meciuri nule și o înfringere, cea de la Belgrad.

Iată deci, conturul unei prime schițe de bilanț al unui an, evident, mai puțin fructuos decât cei precedenți. Bilanț pe care fotbalistii noștri îl pot ameliora în cele două amicale pe care le mai au de jucat, cu Turcia și Israel, ambele în deplasare, pînă la închiderea anului. Dorim, desigur, victoria reprezentativei noastre în aceste viitoare apariții ale sale, dar — trebuie s-o spunem de pe acum — fiind vorba de întîlniri amicale, chiar eventualele succese nu vor avea darul de a înlătura nota de insatisfacție care însoțește, mai ales în sezonul de toamnă, evoluția „unsprezecelelor” noastre reprezentative.

Pe această linie s-a situat și meciul de duminică seara, cu Albania.

Este de la sine înțeles că victoria obținută în fața unui adversar care s-a dovedit chiar mai puternic decât ne așteptam, are importanța și ponderea sa în „economia generală” a calificării, menținându-ne în cursa pentru „Weltmeisterschaft”. Deși obținută cu mai multă dificultate decât se scontase, deși realizată la un scor doar parțial satisfăcător, victoria de duminică rămîne o victorie, înseamnă două puncte în clasament și — cine știe?! — în anul viitor, cînd jocurile vor continua, s-ar putea să fim în situația de a aprecia acest 2-0 pentru noi, mai mult decât îl apreciem acum. Și cînd spunem acest lucru, ne gîndim la o declarație pe care Georg Buschner, antrenorul echipei R.D.G. ne-a făcut-o după meci și care se arăta destul de îngrijorat de cele două partide pe care echipa sa le va susține cu formația lui Muslim Alla.

Dincolo însă de satisfacția victoriei (fără îndoială, meritată față de aspectul general al jocului și de numărul ocaziilor de gol), victorie care situează echipa României pe locul întîi în grupă, într-un clasament insuficient de concludent — totuși — din cauza numărului inegal de jocuri susținute și din cauza inegalității gradului de dificultate al partidelor, meciul acesta cu Albania trebuie judecat de către noi și dintr-un punct de vedere mai larg, acela al stadiului atins de echipă.

Or, sub acest aspect, satisfacția noastră este mai redusă.

Există o serie de elemente obiective de care trebuie ținut seama în formularea unor aprecieri asupra jocului, ca de exemplu: ● starea terenului, care a dezavantajat echipa cu un plus de dotare tehnică, echipa română, avantajînd în schimb un adversar ce miza în principal pe puterea de luptă și pe ambiție; ● încercarea unei formule de fundasi centrali, cu totul inedită, cu un debutant (Antonescu) și un jucător foarte tînăr (Dobru) aflat și el la primul meci după debutu în A, produs doar cu

cîteva săptămîni înainte: ● reactualizarea, direct în meci, fără cel puțin un antrenament comun, a unui cuplu de atacanți centrali (Dobrin — Dumitrache) care a fost departe de a manifesta coeziunea de altădată; ● absența unor „piese grele” ale ansamblului (ne vom mîrgini să-i numim doar pe Dinu și Dumitru).

Cu toate acestea, alerta în legătură cu situația echipei noastre reprezentative trebuie să continue.

Să ne explicăm!

Atacul n-a dat satisfacție și poate este cazul să ne întrebăm dacă tandemul Dobrin-Dumitrache este cel mai nimerit, este soluția optimă. La această oră, la forma de duminică a celor doi, s-a văzut că nu! Dembrowschi a avut, în națională, un sezon de evoluții pline de inegalități. (Apropo de el, ni s-a părut de neînțeles înlocuirea cu Iordănescu, produsă — după o primă jumătate de oră, într-adevăr, slabă a băcăuanului — tocmai în momentul în care jocul său se îmbunătățise, cu atât mai mult cu cît criza de adaptare la joc a lui Iordănescu s-a prelungit pînă la minutul 90).

Jocul la mijlocul terenului a fost lipsit de claritate și de decizie, poate și din cauza unei zile sub nivelul obișnuit a celor doi mijlocași, dar, poate, și dintr-o anumită oboseală tactică a acestora, traductibilă printr-o anumită manieră șablon de joc.

În sfîrșit, în repriza secundă, cînd albanezii au ieșit mai curajoși la atac (dovedind o remarcabilă mobilitate tactică și resurse de adaptare la condițiile de desfășurare a unei partide), nici jocul fundasilor noștri n-a fost de natură a ne alunga grijile; mai ales că Sătmăreanu, pe cît de

util în ofensivă, a fost tot pe atît de vulnerabil în intervențiile specifice.

N-au fost însă, în acest meci, numai observații negative legate de componența sau randamentul unuia sau altuia dintre compartimente ci și unele cu caracter mai general, privind comportarea de ansamblu a echipei, care a prestat un joc confuz și care — în a doua repriză — a trecut prin momente realmente grele, fiind dominată, adesea, cu autoritate și ajungînd în situația de a se apăra din greu, minute în șir.

În afara acestui aspect — de concepție, să-i zicem — reapare pe primul plan al discuțiilor (și, sperăm, și al preocupărilor tehnicienilor noștri) chestiunea pregătirii fizice, temă mereu abordată teoretic dar în a cărei rezolvare practică continuă să se bată pasul pe loc sau să se facă progrese neconcludente. Meciul cu Albania a fost din nou ilustrativ în privința carențelor pe care fotbalul nostru le acuză la acest capitol. Vioiciunea albanezilor în repriza secundă a făcut un neplăcut contrast cu încetinirea și gîfiala unora din jucătorii noștri, ajunși prematur la acea limită de rezistență fizică și nervoasă care împietăză și asupra execuțiilor tehnice și asupra realizărilor tactice.

Iată cîteva teme de reflecție după meciul cu Albania, un meci care (deși sub raportul strict al clasamentului grupei preliminare a C.M. nu ne-a dat motive de alarmă, dimpotrivă s-a încheiat cu bine) lasă însă destule pagini de completat în dosarul unei echipe reprezentative, aflate încă în efortul de a se regăsi.

Radu URZICEANU

Tradiționalul schimb de fanioane între LUCESCU și PANO

într-o extremă de meserie. El, Angelo, nu-l vrea pe Marcu, el nu-l vrea pe Florian Dumitrescu și poate nu vrea pe mulți pentru că e conservator și nu mai iese din teroarea de a nu primi goluri. Era de înțeles că și duminică, de frică, antrenorul naționalei noastre se gîndea că Dembrowschi îl poate ajuta pe Sătmăreanu!

Cu o asemenea concepție folimentară nu putem ajunge departe. Eu știu cîta dificultate există la selecție, dar o clarviziune, o pregătire din timp a rezervelor e obligatoriu de intrat în vederile unui antrenor cu atîta răspundere. S-a invocat lipsa lui Dumitru și a lui Dinu și cu adevărat, lipsa lor s-a simțit, dar eroarea la acest meci a fost alcătuirea înaintării. Numele lui Dumitrache nu putea să joace singur deși Dumitrache a jucat binișor duminică seara. Am scris înainte de acest meci că singura soluție era ca înaintasii centrali să fie cei ai echipei Steaua — Năstase — Iordănescu pentru că era cuplul cel mai în formă! Ce a făcut Angelo? A alcătuit o înaintare formată din patru înaintasii, de la patru cluburi! Să nu mi se spună că în cele 10 zile de pregătire cu echipe minore cuplurile se sudează. Există o lege nescrisă în fotbalul modern că jucătorii din centrul liniei de atac ca și cei din apărare trebuie să joace mult împreună, dacă se poate. Evident în unele cazuri clasa va suplini faptul că cei doi apărători centrali, să zicem, nu sînt din aceeași club. O să mi se spună: Și cu Dobrin ce trebuia să facem? Unde mai pui că a dat și un gol! Este adevărat, cum tot atît de adevărat era că el putea fi folosit acolo unde a și acționat mai mult duminică: la mijlocul terenului de unde a lansat pe cine a vrut. Asta cu atît mai mult cu cît duminică

jucam pe teren propriu și deci nu strica să avem cinci înaintasii în loc de patru.

Nu vreau, Doamne fereste, să fac pe sfătătorul, dar parcă puțină înțelepciune se cuvenea. Părerea noastră sinceră este că duminică cuplul Năstase — Iordănescu ar fi realizat mai mult. Cu Lucescu pe dreapta unde joacă mai bine, și cu Marcu, să spunem, pe stînga, înaintarea noastră ar fi fost mult mai combativă. Cred mai departe cu toate acestea că la Dumitrache nu se poate renunța, dar deocamdată el nu mai are forța de altă dată, cu toate fazele realizate parțial în meciul cu albanezii. Viitorul și el însuși ne vor spune dacă tricolorul, meritat și duminică, repet, poate să fie reținut de el și nu de altul.

As vrea să mai adaug că mi-a plăcut în mod deosebit Antonescu. Sore surprinderea mea, într-un ziar de dimineață am citit că cei doi fundasi centrali nu au plăcut unui cronicar. O mai mare nedreptate nu se putea face constanțeanului. Nici mie nu-mi place Dobru, dar Antonescu a fost necrutător, a jucat excelent, cu o decizie pe care numai la Dinu am văzut-o totdeauna. E păcat să se treacă peste meritele lui...

Vin meciuri grele, mă gîndesc numai la cel cu R.D.G., echipă masivă, atletică, de mare potențial. Cu un antrenor timorat nu vom scoate rezultatele la care nimeni nu e obligat.

Drăgă Angelo, e vremea să... P.S. Meciul de la Pitești putea să se termine mai bine. Realul nu mai este nimic, e numai o echipă oarecare cu un virtuos ostenit pe dreapta. Cu puțină voință, la Madrid se poate obține calificarea. Cît despre arbitrajul englezesc al acelei mături care tot dădea sfaturi și arăta cartonaje galbene, mai bine lipsă!

„...DACĂ BĂIATUL ACESTA AR AVEA ȘI AMBIIȚIE...”

Mioc, fundașul-extremă sau extrema-fundăș al lui Sport Club Bacău pare încă un adolescent. Exact așa cum era și pe vremea când juca în Divizia B, în echipa din orașul său natal C.S.M. Reșița, acum cinci ani. Atunci l-a văzut Constantin Rădulescu, pe vremea aceea antrenorul echipei de tineret băcăuane, ca extremă dreapta și l-a adus în Moldova, pe Bistrița.

Mioc pare încă un adolescent, deși vârsta sa („În decembrie, anul acesta împlinesc 25 de ani”) miră pe foarte mulți. De atunci, de când a plecat din Banat hotărât să nu se mai despărțea de Bacău („Anul acesta, după ce C.S.M. a intrat în prima divizie, în timp ce eram acasă, la părinți, nu era zi să nu se încerce să fiu convins să revin pe Hirzava. Dar, nici n-am vrut să aud!”), de atunci când antrenorul Rădulescu a început cu el drumul spre consacrare, s-au petrecut multe lucruri bune, dar parcă împlinirea totală, pe măsura posibilităților sale, se tot amână. Sine die, Mioc a ajuns titular în prima echipă a Bacăului, a ajuns și în lotul olimpic, a figurat mai mereu în „echipa etapei” sau „echipa campionatului”, s-a gândit o vreme chiar și la națională, s-au gândit și alții, dar...

„Băiatul acesta are niște calități de mare jucător. Dribling bun, viteză, forță de pătrundere. M-a mulțumit de multe ori și ca fundaș lateral și ca extremă. Dar nu are voință, nu-i ambițios, nu-i bărbat în joc. Crede că fotbalul e o treabă ușoară, și-și pierde timpul mai mult cu magnetofonul, pickupuri și aparate de radio. Știi ce mi-a spus după câteva

etape slabe în acest campionat? ! Că el încă e obosit din campionatul trecut, când a jucat bine, și că să-l lăsăm mai încet cu pregătirea! Cînd i-am spus de jucătorii din campionatul englez, care joacă miercuri-duminică-miercuri, și-a găsit argumentele sale!... Așa vorbește, cu multă revoltă, antrenorul Constantin Rădulescu, atunci când l-am rugat să-l caracterizeze pe scurt pe Mioc. Așa când l-am pus o întrebare-șoc („De ce nu renunțați la el, de ce nu-l înlocuiți?”), antrenorul băcăuan a replicat imediat!

— Să știți domneata că mi l-a cerut în vară și Dinamo, oferindu-mi doi jucători în schimb, și tot

nu l-am dat! Eu încă mai cred în devenirea acestui jucător. Pentru că, repet, are calități rare, dar... Dacă băiatul acesta ar avea și ambiție, mine m-aș prezenta cu el la națională. Așa însă, îmi face zile negre și la echipa de club...

...În ultima etapă, duminică trecută, la Arad, am discutat și cu Mioc, fără eschive, despre „ce crede el despre viitorul său”. La început a apărut un om consolată cu zborul său frînt. („Unde să mai mă gândesc, la ce lot, cînd am ajuns să fac tușă și la echipa mea de club?...”), dar cînd i-am spus că am auzit oameni care susțin că nu se pregătește, că nu iubește fot-

balul suficient, Mioc a avut o criză de orgoliu, susținînd că fără fotbal el n-ar putea trăi, că niciodată nu s-a gândit să înșele sportul acesta care i-a adus atîtea bucurii.

— Am fost obosit, asta-i adevărul, nimeni n-a vrut să mă creadă! Dar acum o să mă răzbun! Știu, puțini mai cred în mine, majoritatea mă consideră un apatie însă dacă nu voi face cel mai bun retur din activitatea mea, să nu-mi mai spuneți mie pe nume...

— Lumea zice că nu prea ai ambiție, a spus acest lucru și Constantin Rădulescu care te cunoaște poate cel mai bine...

— Eu n-am ambiție? ! Un fundaș care tot timpul e în careul advers nu poate face acest lucru fără ambiție.

— Argumentul nu-i convingător! E mai mult un sofism...

— Nu încerc să conving pe nimeni cu vorbe. Voi încerca acest lucru prin fapte. Acum, cînd m-am căsătorit de puțin timp, am o viață mult mai echilibrată și cred că voi reuși să refac terenul pierdut.

...La cei 25 de ani ai săi, Florin Mioc pare încă un adolescent. Și dacă pentru angajarea sa în joc lucrul acesta este un avantaj, pentru dominantă psihică această condiție a adolescenței trebuie depășită. Pentru că lipsa de ambiție de care vorbește foarte mult poate fi și efectul unei voințe neducute. La cei 25 de ani ai săi, la calitățile sale, Mioc, fundașul-extremă sau extrema-fundăș, trebuie să devină mai matur. Pentru că mai sînt încă oameni care cred în talentul său...

FLORIN MIOC

Mircea M. IONESCU

ADESEORI ÎNVINS, DAR NICIODATĂ RESEMNAT

Ion Tomes nu mai este astăzi, ceea ce numim în mod obișnuit, un personaj la ordinea zilei. A fost, ce-i drept, cu ani (vreo zece) în urmă, un talentat jucător, rîvnit de multe dintre echipele noastre fruntașe, căruia, însă, nu i-au plăcut niciodată migrațiile de „pasăre călătoare”. S-a născut, nu mai departe de anul trecut, printre tehnicienii cu perspective ai primului nostru eșalon divizionar, dar jocul împrejurărilor l-a abătut în plină ascensiune de la drumul unei afirmări profesionale timpurii.

Acum, la 32 de ani, vîrstă la care mulți jucători din generația sa sînt încă în plină activitate competițională pe gazon, Ion Tomes a pus de mult bocancii în cui. Fotbalistul cu înfățișare și zîmbet vesnic de copil — ieșit fără voia lui, ca jucător și mai apoi ca antrenor, din primele linii ale performanței — este astăzi prietenul devotat al celor mai mici dintre slujitorii sportului-rege din orașul de pe malurile Crișului repede.

Cum a ajuns pînă aici? Firul biografiei sportive a lui Ion Tomes începe a se derula cu aproape două decenii în urmă, prin anii 1952-1953, cînd puștii blond cu ochi albaștri, sfios ca o fată, dar cu o îndemnare de excepție, pătrunde aproape neobservat pe porțile fotbalului. Doi ani mai tîrziu, la o vîrstă la care alții nu primesc încă nici „botezul junioratului”, micul Tomes debutează în formația de seniori a „Stăruinței” din Oradea și joacă primul meci în Divizia C, la Sf. Gheorghe. Acesta a fost de fapt începutul. După care a urmat, aproape spectaculos, ascensiunea. La 17 ani, component al lotului UEFA, evoluează în Portugalia într-un trio ofensiv, impresionant prin eficacitatea lui, alături de Frățila și Adam. La 19 ani îl întîlnim de acum pînă trîns în lumea fotbalului mare, la Steaua, venit să-și satisfacă stagiul militar, unde aproape timp de două sezoane competiționale apare în centrul unei linii de atac, celebră atunci, alături de Căcoveanu, Constantin, Racksi și Tătaru.

Urmează apoi un prim an de cumpănă, 1963, cînd drumul spre vîrful piramidei sportive este întrerupt, brutal aproape, de un schimb inutil de jucători între Steaua și U.T.A. „Rocada” cu Koszka în seamă, astfel, pentru Tomes și prima mare bătălie pierdută pe calea afirmării. Poate și de aceea el nu întîrzie decît un singur campionat în tabăra țărăniștilor arădeni, pentru a reveni, în toamna lui 1964, acasă, la Oradea, hotărît să o ia de la capăt, dacă va fi nevoie, pentru a atinge orizonturile consacării. Un următor an bun îi dă, pentru puțin timp, iluzia reușitei. Pentru că imediat după aceea marile necazuri să se țină lanț. Mai întîi a fost o nefrită gravă, depistată în 1965, care îl ține multă vreme departe de activitatea competițională și de pregătire. Apoi, cînd zoriile speranțelor păreau din nou la granițele împlinirii, s-a întîmplat ca echipa sa, Crișul, să piardă de cîteva ori contactul cu primul eșalon divizionar A și în sfîrșit la capătul unor eroice eforturi individuale și colective de a reveni în prim-planul fotbalului nostru, un accident nefericit — dublă contuzie renală, după o căzătură la antrenament — a constituit o veritabilă lovitură de grație, dată unui autentic talent, dornic să se realizeze, dar mereu intrînt într-o permanentă și inegală luptă cu potrivnicia împrejurărilor.

În anul 1970 Ion Tomes a devenit antrenor. Mai joacă, din cînd în cînd, la echipa de tineret a Crișului, pe care de altfel o și instruieste, cu bune rezultate. Dar nici profesia aceasta, pe care a îndrăgit-o cu aceeași pasiune cu care a început să joace fotbal în anii copilăriei, nu i-a adus satisfacții mai mari decît acelea de jucător.

Obișnuit aproape cu înfrîngerile, dar în nici un caz resemnat, Tomes, asemenea unui adevărat sportiv, a primit cu demnitate retrogradarea din vara acestui an a echipei sale în B și n-a considerat deloc trecerea sa la eșalonul de copii și juniori al Centrului de fotbal F. C. Bihor ca pe o situație dezonorantă, impusă de circumstanțe dimpotrivă.

— Întotdeauna, de cînd mă știu, spune astăzi Ion Tomes, cel mai mult mi-am dorit să lucrez cu cei mici, să-i inițiez pe aceștia în tainele fotbalului. În Oradea, unde bine spunea cineva, „fotbaliștii cresc ca ciupercile”, trebuie să reușim odată a depăși pragul unor realizări, care ne situează încă departe de tradiția fotbalistică bogată a orașului nostru. În ce mă privește simt că-mi revin și mie anumite obligații morale, pe care într-un viitor apropiat le vîd convertite în valoare sportivă a unui nou Sătmăreanu, Kun, Popovici, Vigu sau chiar a unui nou... Tomes. Mai îndrăzneț și poate ceva mai ajutat de șansa pentru a putea reuși cu adevărat.

Mihai IONESCU

Ion CUPEN

DIN INTIMITĂȚILE GAZONULUI ● DIN INTIMITĂȚILE GAZONULUI ● DIN INTIMITĂȚILE

„PRIVESC ÎNAPOI CU (OARECARE) MÎNIE!”

Alexandru Georgescu, de la Jiul, a trecut de curînd grînița vîrstei de 30 de ani. A intrat cu alte cuvinte, în plutonul relativ restrîns al fotbalistilor activi din prima divizie, etichetați cu aprecierea devenită oficială: „Jucător cu longevitate sportivă”. El joacă de un deceniu în Divizia A, a început la Progresul Bicu-rești, a trecut apoi pe la Crișul Oradea și de cinci ani apără culorile echipei din Petroșani.

Sandu Georgescu este ceea ce se cheamă un băiat prezentabil. Statură athletică, fața „dură”, alură de... star de cinema. Fotogenia sa îl obsedează puțin. Dar toate acestea sînt „dulci nimicuri” pe lîngă o întîmplare nefericită, petrecută de mult, cînd juca cu progresul în „B”; o altercație banală cu Maghiar de la Dinamo Obor, sub impulsul nervilor, a transformat-o într-o explozie de violență sfîrșită cu un k.o. asupra adversarului, acolo, pe gazonul de pe stadionul Republicii. Gestul acesta necugetat l-a costat un an de suspendare. A fost, din fericire, începutul și sfîrșitul unui drum ce se anunța prăpăstios. Georgescu, a chibzuit în anul acela lung și trist și fundașul cu temperament de „terrorer” s-a transformat subit într-un campion al fair-play-ului. Nu a adunat onoruri mari în cariera sa sportivă, dar a fost mereu un jucător constant și util. Poate că ar fi putut cocheta cu loturile reprezentative, pentru că pe vremuri a promis mai mult decît a realizat ulterior. Dar să-l lăsăm pe el să explice fenomenul acesta pe care sîntem tentați să-l generalizăm.

— Știu, dar abia acum, de ce a existat un decalaj între posibilități și realizări. Nu am ars din toată ființa mea pentru jocul acesta care îți oferă foarte mult, dar îți cere la rîndu-i, totul. O halbă cu bere, din cînd în cînd, la un ceas de noapte, este, la ur-

ALEXANDRU GEORGESCU

ma urmei un lucru aproape cuminte, dar nu pentru un fotbalist care ținește foarte sus. Eu am înțeles astăzi acest lucru, astăzi cînd, în compensație, prefer apa minerală și stîng lumina la ora zece, pentru a putea juca cît la cît cu niște băiețandri care abia au ieșit din juniorat. Privesc

înapoi cu oarecare minie, am scăpat un tren, pe care n-am să-l mai prind niciodată, dar am găsit puterea să mă scutur de tentații mărunt pentru a obține satisfacții adevărate. Aici, în Valea Jiului între oameni care intră în subteran, oferind cotidian simbolul nobil al muncii, mi-am adunat cărțile de școală, am șters praful de pe ele și m-am apucat să învăț. Am absolvit liceul și apoi am promovat cu medie mare examenul școlii de antrenori de pe lîngă I.E.F.S. Voi fi, desigur, un antrenor întransigent și pretențios, poate și pentru faptul că în gîndurile mele cele mai intime regret că eu însumi nu m-am supus, mereu, la sfaturile antrenorilor cei mai întransigenți și mai pretențioși pe care i-am avut. Și poate că băiețelul meu, Dănuț, astăzi de trei ani, strînut, bîncîntes, cum trebuie, va duce mai departe și cu strălucire mai mare, ștabela unui tată mîndru că joacă fotbal la o vîrstă cînd alții trăiesc din amintiri și ușor mîhnit de a nu fi primit niciodată o convocare la lotul național.

Există în aceste mărturisiri sincere multe adevăruri. Important este că veteranul echipei Jiul, cu maturitatea pe care a dobîndit-o în anii din urmă, a ajuns astăzi să fie unul din jucătorii de na-dejde ai petroșănenilor.

PARTIDE EXTREM DE ECHILIBRATE LA CONSTANȚA, CLUJ, TG. MUREȘ, PETROȘANI

Ne aflăm după meciul cu Albania. Tricolorii au revenit la cluburile lor, reintrind în vîltoarea pregătirilor pentru meciurile din campionat care se reia duminică.

De acum, începe să ne intereseze mai mult dacă atacul Jiului va produce mari necazuri lui Adamache; dacă dinamoviștii, cu gîndul la fotoliul nr. 1, se vor reîntoarce de la Tg. Mureș cu vreun punct; dacă acest Rapid enigmatic, revelator în „Cupa cupelor”, va repeta, la Constanța, în fața liderului, jocul bun, din repriza a doua, de la Viena; dacă...

Fiecare din cele opt partide ale etapei a IX-a oferă o mulțime de posibilități pentru folosirea acestui joc. Există, totuși, și elemente-reper concrete care, ne conduc spre concluzii apropiate... adevărului. Asupra cîtorva dintre adevăratele meciuri de simbioză și duminică vom căuta să ne oprim în această avăncronă a etapei.

DERBY-UL ETAPEI. LA CONSTANȚA: De ce? Pentru că Farul este lider, pentru că echipa litoralului va căuta să-și facă pozitiv golaverajul, pentru că printre jucătorii mari-

narilor bate vîntul seriozității lui Hașoti. Pentru că giuleștenii — aureolați de bunele impresii lăsate în Prater, unde au cam... sîfonat Rapidul lui Hlozek — cu un Boc în mare formă, cu un Năsturescu la o a doua sa tinerețe și cu un Răducanu ce se vrea sobru, vor încerca marea cu... lecția de miercură trecută: Antonescu împotriva (indirect) lui Boc, iată unul dintre punctele de atracție ale meciului.

FĂRĂ MULTESCU, Jiul este obligat să joace fără dispececul acțiunilor sale ofensive împotriva celei mai bune apărări din campionat. Și totuși balanța șanșelor, înclină spre mineri care, la Petroșani, au primit doar un gol! Adamache se află într-o permanentă bună dispoziție. Dar și pînă mai ieri necunoscutul Roznai...

CONFESIUNI HAJNAL. Internaționalul mureșenilor afirmă despre meciul cu Dinamo: „Nu va fi ușor. Mizăm însă, pe forma bună a atacului nostru și pe obosala dinamoviștilor din lotul național...”. Cu alte cuvinte, totul depinde de modul cum au făcut recuperarea băieții lui Ion Nunweiler. Noi credem că au făcut-o așa cum trebuia. Doar sint pătiți odată (Sportul studențesc). Dinamo nu-l va putea utiliza nici în acest meci pe Dinu. Prilej de speranțe pentru trio-ul Hajnal-Mureșan-Naghi. Un obstacol dificil mai puțin.

REVENIRE SPECTACULOASĂ. Trei victorii consecutive au readus zîmbetul pe chipurile arădenilor. Axente, Kun, Domide, Broșovschi — depășind un moment critic — au redevenit atacanți de temut. Și, în plus, nu au complexul jocurilor în deplasare. C.F.R. ar trebui să se teamă. Cu toate că echipa clujeană funcționează ca un mecanism bine pus la punct, care a ingenunchiat, în primele opt etape, și alte team-uri puternice.

INTRECEREA IORDĂNESCU — NĂSTASE. Steaua pornește ca mare favorit în partida cu „sepcile roșii”. Dumitru și-a reluat antrenamentele și probabil că va juca... „Clu-

jenii nu se află într-o formă care să ne sperie — afirma Iordănescu. În plus, noi jucăm din ce în ce mai bine. Există între mine și Năstase o întrecere a eficacității, subordonată jocului echipei, victoriei Stelei...”. În timp ce „U” n-a mai cîștigat de multă vreme la București...

DOBRIN ȘI... ANTECEDENTELE BĂCĂUANILOR. La Pitești, Sport Club a jucat întotdeauna bine. Nu-i exclus ca și duminică să evolueze conform antecedentelor. Dar egalul cu Steaua, pe teren propriu, și înfrîngerea severă de la Arad atîrnă greu în moralul lui Velicu, Vătafu, Catargiu, Hrițcu și ceilalți jucători ai echipei moldovene. De partea cealaltă se află însă și Dobrin. Un Dobrin mai ambițios ca oricînd să cîștige din nou trofeul acordat celui mai bun jucător al anului...

DACĂ PETROLUL. Beldeanu joacă excelent, Georgevici la fel, Gornea ne reamintește tot mai des de fostul portar de pe Wembley. Reșiștii nu mai vor să... ierte pe nimeni pe teren propriu. La Petrolul e posibil să reîntre Ion Constantin. Și atunci se schimbă datele... problemei. O șansă în plus și pentru echipa lui Ilie Oană.

INTRE STUDENȚII. Cu Guranu n-a jucat Oblemenco, opera. Și, fără Oblemenco, Universitatea va avea necazuri. Așa cum a avut întotdeauna cînd n-a jucat golgeterul campionatului. „Să te ferească Dumnezeu de lovitură disperată”... ne spunea Velea, pe culoarul stadionului „23 August”, înaintea partidei cu Albania. În aceeași zi, la Tg. Mureș, Sportul studențesc evolua foarte bine într-un amical cu A.S.A. Avertisment pentru olteni.

Simbătă (Farul — Rapid) și duminică, pe teren, oricare dintre afirmațiile de mai sus poate fi contrazisă. Cum s-a întîmplat de atîtea ori și în etapele precedente. Motiv pentru care pasionează atât de mult fotbalul.

Laurențiu DUMITRESCU

ARBITRII ETAPEI A 9-a

M. BADULESCU (Oradea) : Steaua București — „U” Cluj
N. PETRICEANU (București) : Jiul Petroșani — St. roșu Brașov
I. CHILIBAR (Pitești) : Sp. studențesc București — „U” Craiova
C. DINULESCU (București) : F. C. Argeș Pitești — Sport Club Bacău
O. ANDERCO (Satu Mare) : A.S.A. Tg. Mureș — Dinamo București
A. BENTU (București) : C.F.R. Cluj — U.T. Arad
C. GHITA (Brașov) : Farul Constanța — Rapid București
GH. LIMONA (București) : C.S.M. Reșița — Petrolul Ploiești

IN PRELIMINARIILE C.E. (TINERET)

UN AUTOGOL A PRIVAT „CADEȚII” DE VICTORIE

Duminică, la Tirana, reprezentativa de tineret a României a debutat în preliminariile noii ediții a campionatului european, evoluînd în compania formației similare a țării gazdă. După cum se știe, „cadeții” au terminat la egalitate (1-1) această partidă, în care au condus majoritatea timpului.

În prima parte, inițiativa a aparținut formației noastre, jucătorii au pasat mult și și-au creat multe situații de a înscrie. În același timp, apărătorii au anihilat pe Guli și Braho, cei mai periculoși jucători ai gazdelor în fazele ofensive.

După ce Roznai, Aelenei și Beldeanu au irosit cîteva posibilități

de a deschide scorul, în minutul 24 totuși tabela de marcaj a fost modificată. În acest minut, fundașul Jurec a executat o lovitură liberă de la circa 40 de metri și Roznai, din apropierea porții lui Mahmut, a reluat cu capul balonul în plasă. Pînă la pauză, jucătorii noștri au rata două ocazii (Roznai — min. 30 și Troi — min. 40) de a majora scorul.

În repriza secundă, aspectul jocului s-a schimbat. Jucătorii albanezi au avut o perioadă de dominare de aproximativ 20 de minute, însă sistemul defensiv al reprezentativei noastre a funcționat cu precizie. Dar, cînd nimeni nu se mai aștepta la schimbarea rezultatului, s-a produs egalarea. În minutul 88, fundașul central Ciușeriu a trimis ușor balonul lui Ștefan, iar acesta a ieșit să-l prindă, dar sărîndu-i din nănnă, mingea a intrat în poartă!

Așadar, o clipă de neatenție i-a permis pe tinerii noștri jucători de o victorie ce o meritau.

ȘUTUL LA POARTĂ ÎN 5760 MINUTE

O temă mult dezbătută — și nu numai în acest campionat — este aceea a eficacității reduse a liniilor de atac. Media golurilor nu satisface, sinte mult atacanții neproducivi, ca să spunem așa. Și asta din două motive: se trage puțin la poartă, iar atunci cînd își fac apariția șuturile, ele sînt imprecise. Un bilanț al șuturilor notate la cele 64 de partide, disputate în opt etape ale actualului campionat este cît se poate de semnificativ în această privință. Îl redăm mai jos sub forma unui tabel, pe echipe și jocuri susținute pe teren propriu și în deplasare:

ECHIPELE	ACASĂ						DEPLASARE					
	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6
Farul	4	88	43	11	5	5	4	39	20	5	2	2
Steaua	5	85	41	10	5	16	3	37	15	4	2	2
St. roșu	4	50	24	6	3	12	4	24	4	3	0,5	0
C. F. R.	4	65	28	8	3	6	4	48	23	6	3	3
Dinamo	5	80	37	10	4	9	3	35	20	4	2	3
Jiul	4	52	19	6	2	6	4	44	21	5	3	7
„U” Craiova	4	66	31	8	4	10	4	25	15	3	2	7
U. T. A.	5	89	39	11	5	10	3	37	14	4	1	4
Sport Club	4	68	39	8	5	9	4	44	20	5	2	4
Petrolul	4	73	30	9	4	3	4	49	15	6	2	1
„U” Cluj	5	85	42	10	5	7	3	34	17	4	2	1
F. C. Argeș	3	62	35	7	4	9	5	47	24	6	3	7
A. S. A.	4	72	41	9	5	14	4	34	20	4	2	3
Rapid	5	61	25	7	3	2	3	18	8	2	1	1
C. S. M.	4	72	34	9	4	7	4	49	19	6	2	1
Sp. studenț.	5	76	33	9	4	5	3	31	13	4	1	4

LEGENDA. — 1 = numărul jocurilor; 2 = numărul total al șuturilor; 3 = numărul șuturilor pe spațiul porții (inclusiv cele în adversari); 4 = media (aproximativă) a șuturilor pe joc; 5 = media șuturilor pe poartă, pe joc; 6 = numărul golurilor marcate.

CE REZULTĂ DE AICI ?

1. Echipele trag foarte puțin la poartă în 90 de minute, iar cînd joacă în deplasare, finalizarea se reduce cu aproape 50%. Să luăm ca exemplu pe Steaua: 60-65 de minute de joc efectiv (scăzînd timpul pierdut cu întreruperi) o echipă, în mod normal, trebuie să-și încheie acțiunile de atac cu minimum 20 de șuturi. Însă, cînd joacă în actualul campionat echipele se situează sub această limită. La un total de 1739 de șuturi în 64 de partide, cele mai mari medii le-au realizat Farul și U.T.A. 16, Steaua, „U” Cluj, Petrolul, C.S.M. 15. Însă, cînd echipele trag un șut la 3 minute și 53 secunde. Restul timpului se pierde la mijlocul terenului sau cu combinații în căutarea poziției mai favorabile.

2. În deplasare, echipele sînt și mai deficiente, ca urmare și a tendinței generale de a pune accent pe defensivă, lăsînd ofensiva pe seama contra-atacurilor. Dacă de bîna de rău, la jocurile pe teren propriu se mai înregistrează cifre acceptabile, în schimb în deplasare bilanțul lor este foarte slab: 10 șuturi pe joc (ambele echipe, un șut 940”), față de 17 acasă și 27, media generală. „Campionatele” sînt Steaua roșu și Rapid cu 4 și respectiv 8 șuturi la poartă în 4 și respectiv 5 jocuri. Să mai mire că brașovenii n-au marcat nici un gol, iar Rapid unul singur? De altfel, raportul între golurile marcate acasă (150) și cele în deplasare (50) este de 3 la 1! Deci, 72,2% acasă și numai 27,7% afară... Cifrele din dreptul echipelor nu mai au nevoie de comentarii.

3. Precizia este foarte slabă. Numai circa 50% din șuturi și-au atins ținta și pe teren propriu (541 din 1144) și pe terenul adversarilor (266 din 596 șuturi). Iar eficiența lor se dovedește insuficientă în aceeași proporție: 130 goluri din 541 șuturi pe poartă (acasă) și 39 din 266 (afară). Rapid a marcat 2 goluri în București, Petrolul 3 la Ploiești, C.S.M., Petrolul, „U” Cluj și Rapid cîte unul în deplasare...

4. Raportul între media șuturilor pe poartă pe etapă (circa 100) și media golurilor pe etapă (22) apare ca normal și el reflectă această carență a liniilor de atac, eficacitatea redusă și lipsa de precizie, ambele rezultînd dintr-o insuficiență preocupare față de pregătirea necesară.

O CARTE CARE ÎNCÎNTĂ, DAR ȘI ÎNSUFLEȚEȘTE

Puține, prea puține sînt lucrările scrise de sportivii noștri, în general, și de fotbaliști, în special. Iată însă, că, zilele acestea, editura „Stadion” a dat la iveală una din aceste cărți. Este autobiografia, scrisă cu toată dăruirea, dar și cu nerv literar de TITUS OZON. Fostul fotbalist, al cărui stil de joc ne fermeca pe toți, pășește curajos pe terenul beletristicii, dîndu-ne o carte

legită din comun, aît prin forța evocării, cît și prin fluentea pînstire a unei vieți, nu lipsite de peripeții, pe care el o derulează în fața noastră cu o deplină sinceritate.

Înșiși titlul — **MEREU ÎN 16 METRI** — definește, de la început, profilul acestui vechi și admirat, „contru înaintaș”, aflat mereu pe fază, acolo în „careu” periculos pentru apărători, de gîglenia cărora stia să scape prin subtilități, nici astăzi egaleate, spre a împinge mingea în plasa altor portari celebri, de-al noștri sau din alte țări. Paginile duioase din copilăria sa grea, sînt urmate de cele în care Ozon ne descrie anul formării ca jucător, în felul în care și-a dobîndit măiestria sportivă, datorită — după cum singur mărturisește — nu numai talentului său nativ, dar și unui imens volum de muncă, pe care antrenorul de astăzi îl recomandă tinerii generații de fotbaliști, spre a putea să urce pe culmile consacrate internaționale. Păgînii, unele de un real dramatism, sînt readuse din trecut, cu tot cortegiul de evenimente sportive, cu portretele de vechi jucători și antrenori, reînvînd o întregă epocă din istoria fotbalului nostru.

MEREU ÎN 16 METRI este cartea pe care toți iubitorii — de ieri și de azi — ai fotbalului nostru o pot citi, dintr-o singură respirație, ea fermecînd, dar și însușind în același timp, pe la-tura tehnico-tactică și sub raport etic. Pînă la urmă, cartea lui Titus Ozon ne convinge că acolo care s-a dăruit și încă se dăruiește cu toată pasiunea fotbalului, este tot aît de abil minutor al condeiului, cum a manevrat și mingea atîția ani de-a rîndul, pe stadioanele țării și ale Europei.

AI. VIDRAN

ALBANIA — ROMANIA 1-1 (0-1)

STADIONUL „Kemal Stafa” din Tirana; teren alunecos; timp ploios; aproximativ 12.000 de spectatori; AU MARCAT: Roznai (min. 24), și Ștefan (min. 48), autogol.

ALBANIA: Mahmut — Curi — Gogu, Hoshi, Gjeç. Daci — Braho, Xhemba — (min. 70, Bulku) — Ferezay, Guli, Xhafa.

ROMANIA: Ștefan — Jurec, Ciugarin, Samos (min. 65, Grigoras), Tănăsescu — Beldeanu, Boloni — Troi, Martin Ștefan, Roznai, Aelenei.

ARBITRU: Lajos Somlay (Ungaria); Calificativ: foarte bine.

ECHIPA ROMÂNIEI N-A EVOLUAT LA NIVELUL DORIT, DAR ȘI-A ÎNCHEIAT SEZONUL

DEMBROVSKI, mascat de prim-planul borei, reia cu capul centrarea impecabilă a lui LUCESCU, dar mingea va lovi cealaltă bară a porții lui MUHEDINI

Foto: S. BAKCI

RELAȚIA ATAC — APĂRARE ÎN JOCLUL REPREZENTATIVEI NOASTRE

DIVIZIUNI DE TIMP		REPRIZA 1-a				REPRIZA 2-a				TOTAL MECI
		15	30	45	Total	60	75	90	Total	
IN OFENSIVĂ	PIERDUTE ÎN ATAC	7	5	4	16	7	5	6	18	34
	RESPINSE ÎN TEREN	7	9	14	30	9	6	4	19	49
	IN CORNER	1	2	1	4	—	1	2	3	7
	NEREGULAMENTAR	2	1	2	5	1	3	1	5	10
	CU ȘUT APARĂ	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	PE POARTĂ	1	4	2	7	1	1	1	3	10
	GOLURI	—	—	2	2	—	—	—	—	2
TOTAL ACT. OFENSIVE		18	21	25	64	18	16	14	48	112
IN APĂRARE	NEREZOLVATE	2	3	1	6	1	5	2	8	14
	CONSTRUCTIV	5	4	6	15	7	7	6	20	35
	DESTRUCTIV	1	3	5	9	9	6	4	19	28
	ANTIJO	—	—	1	1	3	1	2	6	7
	TOTAL ACT. APĂRARE	8	10	13	31	20	19	14	53	84

Comentariul tehnic pe marginea întâlnirii cu Albania ne-am propus de astă dată să-l abordăm de pe poziția cea mai complexă a jocului. Adică, a relației atac-apărare, încercând în acest fel a ne compara înainte de toate cu noi înșine și, bineînțeles, în mod indirect și cu adversarul, iar pentru o mai bună evidență a evoluției colective a jucătorilor noștri, de-a lungul celor 90 de minute ale partidului, am socotit utilă o reprezentare a prestațiilor ofensive și defensive a tricolorilor, pe modalități de rezolvare a situațiilor de joc și perioade de timp a câte 15 minute.

De aici, folosind datele înregistrate în desfășurarea partidului, a rezultat, în mare, întreaga activitate a reprezentativei noastre, activitate înscrisă în tabelul alăturat și pe care, în rândurile ce urmează, vom încerca s-o comentăm cu ajutorul cifrelor, în cele două momente fundamentale ale jocului, în atac și în apărare.

Să începem mai întâi, călăuzindu-ne firesc după scopul întrecerii și dorința noastră justificată de victorie, cu OFENSIVA.

În primul sfert de oră al întâlnirii, fotbalistii noștri au atacat în general susținut (18 acțiuni), dar finalitatea jocului (un singur șut la poartă) a fost foarte redusă, datorită în special pierderii inițiativei, înainte de intervenția directă a adversarului, prin execuții tehnice greșite (pase,

preluări). În următoarele 15 minute situația se îmbunătățește: inexactitățile în construcția fazelor de atac se reduc numeric, crește presiunea ofensivei în suprafața de teren a oaspeților, finalitatea — reprezentată de frecvența șuturilor la poartă — înregistrează la rândul său o ascendență, de la una la patru lovituri. Ultimul sfert de oră al primei reprize, cu 25 de acțiuni organizate, marchează un pronunțat crescând ofensiv, iar pe plan calitativ o substanțială îmbunătățire a activității jucătorilor noștri. Acum este perioada cea mai bogată în realizări, când se înscriu (min. 38 și 41) și cele două goluri ale meciului, care vor rămâne spre regretul nostru — și singurele mărturii de eficacitate colectivă. În ansamblu privită, prima parte a întâlnirii, cu 64 de acțiuni ofensive și o bună precizie a loviturilor la poartă, a însemnat o evoluție aproape de nivelul așteptărilor și, bineînțeles, o promisiune pentru o victorie mai concludentă în finalul meciului.

Înexplicabil însă, activitatea echipei noastre a scăzut în cea de a doua repriză. Privit pe sferturi de oră, numărul acțiunilor de atac a coborât treptat de la 18 (între min. 45—60) la 16 (între min. 60—75) și 14 (între min. 75—90). În același timp și eficacitatea s-a redus simțitor, cele trei șuturi în 45 de minute, opera lui Dumitrache, Dembrowschi și Sătmăreanu, conștințind o dispariție aproape generală a jucătorilor noștri din zona de finalizare, o renunțare la spiritul ofensiv, singurul în măsură să ducă

la majorarea scorului întâlnirii. Comparativ cu prima parte a jocului, repriza a doua ne apare astfel, atât pe plan cantitativ dar mai ales pe plan calitativ, la un nivel complet nesatisfăcător, puțin obișnuit jucătorilor noștri atunci când evoluează pe teren propriu și în compania unor adversari cotați ca inferiori valoric.

Pe ansamblul întâlnirii reține atenția faptul că un număr surprinzător de ridicat de acțiuni ofensive (34) au fost îrosite înainte chiar de intervenția apărătorilor albanezi și că din totalul celor 112 acțiuni organizate, cifra de 12 finalizări și 100 de nereușite reprezintă un izbitor contrast între încercare și neputință.

Și acum câteva cuvinte despre jocul IN APĂRARE al reprezentativei noastre.

Cifrele înscrise în partea de jos a tabelului indică o activitate puțin consistentă în prima repriză și una destul de susținută în următoarele 45 de minute. Explicația constă în faptul că, pe de o parte, atacanții tricolori au cedat prea ușor inițiativa, iar pe de altă parte, oaspeții, mai hotărâți după pauză, s-au impus printr-un mod de acțiune mai incisiv, care le-a permis mai întâi să echilibreze jocul și apoi să treacă la o dominare pe alocuri insistență și alarmantă pentru noi.

Referindu-ne la felul în care apărătorii noștri au găsit soluțiile de neutralizare a acțiunilor ofensive albaneze, va trebui să amintim că de 14 ori defensiva din fața porții lui Adamache a fost depășită fără să poată interveni și deci salvată de erorile adversarului, de 35 de ori căile de rezolvare a situațiilor au avut un caracter constructiv, de 28 de ori un caracter distructiv și de 7 ori s-a folosit arma anti-jocului. Una peste alta, o defensivă cu multe insuficiențe, pe care inexactitățile din evoluția atacului echipei albaneze a ferit-o de câteva ori de neplăcerea golului.

Iată, așadar, câteva din considerațiile de ordin tehnic, pe marginea întâlnirii România — Albania, care, socotim noi, invită la reflecție, concluzii corespunzătoare și mai ales măsuri în consecință.

Mihai IONESCU
Adrian VASILESCU

SITUAȚIA ÎN GRUPA A IV-a A PRELIMINARIILOR C. M.

	TUR	RETUR
Finlanda — Albania	1—0 (1—0)	10. X. 73
Finlanda — România	1—1 (0—0)	14. X. 73
R. D. Germană — Finlanda	5—0 (0—0)	6. VI. 73
România — Albania	2—0 (2—0)	6. V. 73
R. D. Germană — Albania	8. IV. 73	3. XI. 73
România — R. D. Germană	27. V. 73	26. IX. 73

CLASAMENT

1. ROMÂNIA	2	1	1	0	3—1	3
2. FINLANDA	3	1	1	1	2—6	3
3. R. D. GERMANĂ	1	1	0	0	5—0	2
4. ALBANIA	2	0	0	2	0—3	0

MOMENTELE

MAI IMPORTANTE

ALE PARTIDEI

DE LA ÎNCEPUT SE VĂD INTENȚIILE CELOR DOUĂ ECHIBE. Cea română pune accent pe atac. Majoritatea mingilor îl caută cu predilecție pe Dobrin care, la rindu-i, își servește partenerii cu pase precise. Linia ofensivă este susținută și de mijlocași care avansează deseori și intră în combinații cu atacanții. Echipa oaspe joacă prudent, organizându-și, în primul rând, apărarea printr-un baraj de trei linii, lăstădu-l în față doar pe veteranul Pano. Jucătorii oaspeți se repliază cu mare ușurință, reușind să stăvilească majoritatea acțiunilor adverse.

DOMINARE TERITORIALĂ NETA ÎN PRIMA REPRIZĂ ● Oaspeții au o singură scipire în primul minut, când Parnaska a pătruns în careu, i-a pasat lui Pano dar acesta a fost surprins în ofsaid și emoțiile au fost risipite. În continuare și până la sfârșit, jucătorii noștri se află permanent în atac. Apărătorii albanezi, din rindul cărora se remarcă fundașii centrali Ibershimi și Berisha — un jucător foarte înalt și agresiv — fac față cu succes avalanșei de atacuri. În min. 16 însă îl salvează bara: Nunweiller trimite cu capul în transversală. Oaspeții cedează. În min. 37: Lucescu demarcat pe dreapta, primește mingea de la Anca, pătrunde în viteză până la limita terenului de unde centrează puternic și cu efect. Apărarea oaspeților este prinsă pe picior greșit, Dumitrache se înalță și reia fulgerător cu capul în bara transversală. Mingea revine în teren și Dobrin trimite cu capul în poartă: 1—0. Nu trec decât 4 minute și tabela de marcaj se modifică din nou în favoarea echipei noastre. La un fault comis de Ragami asupra lui Anca, Lucescu execută lovitura liberă. Mingea este respinsă de apărătorii adversi la Dembrowschi care reia pe jos, portarul Muhedini este mascat de Sătmăreanu, nu poate interveni și mingea se strecoară în colțul opus: 2—0.

ÎN REPRIZA A DOUA ATACA MAI MULT OASPEȚII ● În această parte a jocului echipa noastră pare oarecum mulțumită de rezultat și nu mai manifestă vigoare ofensivă, acțiunile se desfășoară mult mai lent. Introducerea lui Iordănescu pe aripa stângă nu revitalizează atacul, cum era de așteptat. În schimb jucătorii albanezi ies în bloc din defensivă, sînt mai periculoși în atac și jocul devine mai echilibrat. În min. 50, Adamache blochează curajos la picioarele lui Pano. Apoi, în min. 60, Lucescu este faultat în careu de Seidimi, dar arbitrul nu acordă penalty. Dembrowschi (min. 67) trimite cu capul în bara laterală. După această ocazie atacul nostru se stinge oaspeții continuă să fie mai ofensivi, dar tabela de marcaj rămâne fixată la 2—0.

Gheorghe NERTEA

ROMANIA — ALBANIA 2—0 (2—0)

AU MARCAT: Dobrin (min. 37), Dembrowschi (min. 41). STADIONUL „23 August”: timp răcoros; teren moale; spectatori circa 40.000.

ROMANIA: Adamache — Sătmăreanu, Dobru, Antonescu, Deleanu — Anca, Nunweiller — Dembrowschi (min. 69: Lucescu), Dobrin, Dumitrache, Lucescu (min. 69: Iordănescu).

ALBANIA: Muhedini — Gjika, Ibershimi, Berisha, Seidimi — Gjata, Ragami, Bizi — Parnaska, Gurma, Pano.

A arbitrat bine I. Vamvacopoulos, ajutat la țigă de N. Zlatanos și C. Xantos — toți din Grecia.

Mingea șutată de DEMBROVSKI s-a strecurat în poarta lui MUHEDINI fără ca fundașul albanez GJIKI să o mai poată opri

Foto: DRAGOȘ NEAGU

COMPORTAR

Ca de fiecare dată, în rindurile ce urmează, vom concluziona succint evoluția tricolorilor în cea de a 247-a partidă a reprezentativei, partidă care, practic, încheie activitatea oficială competițională a anului 1972.

ADAMACHE: Neîntrebuțat în prima repriză, mai solicitat în a doua. Sobru, serios și oportun în intervenții la câteva faze fierbinți create de echipa oaspe. Precut și precis în distribuirea mingilor de poartă. Nota: 8.

SĂTMĂREANU: În prima parte a jocului, destul de atent în defensivă, util în acțiunile ofensive prin incursiunile sale preferate. A jucat cam de nota 7. În repriza a doua, însă, precizia paselor din linia de fund, ca și centrările sale în postura de fundaș ofensiv, s-au situat sub valoarea realizărilor din alte partide internaționale, ceea ce ne determină să-l scădem calificativul general. Nota: 6.

DOBRAU: În primele 45 de minute, cind oaspeții nu prea s-au văzut în atac, a avut foarte puține lucruri de rezolvat. Din momentul intensificării ofensivei albaneze, Dobru ne-a relevat o oarecare rigiditate în intervenții, starturi greoaie, deposedări incorecte. Nota: 6.

ANTONESCU: Deosebit de activ și preocupat pentru dublajul coechipierilor. Debutantul „fornatic” a câștigat majoritatea duclurilor aerie-

La centrarea lui LUCESCU, DUMITRACHE o obișnuie în zilele lui bune. SĂTMĂREANU a lovit balonul cu capul înaintea „noua bilitatei înscrierii golului

OFICIAL CU O VICTORIE CARE O MENȚINE ÎN CURSA CALIFICĂRII PENTRU C. M.

LA JUCĂTORILOR, NOTE

cu cel mai tenace virf albanez — experimentantul Pano. Pentru acest efort a avut nota: 8.

DELEANU: Comportarea lui nu a ridicat peste ceea ce așteptam și tim bine ce poate face acest fundaș. Acuratețea paselor sale, mai ales în uținele incursuni în linia ofensivă, marcatul asupra adversarului direct (Parnaska) au cam lăsat de dorit. Nota: 6.

ANCA: Multă risipă de energie, câteva un-doi-uri spectaculoase cu Dobrin sau Dembrovski și altfel. Reptat, forța sa de joc l-a scăzut izibil, fapt ce explică și imprecizia aselor date. Nota: 6.

NUNWEILLER VI: Nu a mai fost mijlocul coordonator de altă dată. A ciuda eforturilor depuse, nu a fost colo unde adversarul își elabora singherit acțiunile ofensive. A cătat inutil, baloane, s-a angajat, fără orți de izbândă, în curse solitare, i final nu a mai avut resurse fizice. Nota: 6.

DEMBROVSKI: Cu toată bunăvoința arătată, prestațiile lui nu au avut consistență. Atât cât a jucat a avut câteva scipiri, ceea ce înseamnă parte puțin din trecutele sale reazări. Centrări puține și imprecise, aturi nepericuloase, exceptând lovira de cap care a întâlnit bara. Decitar la pregătirea fizică. Nota: 6.

DOBRIN: A fost singurul atacant

care, din startul partidei „simțea” jocul. În prima repriză a distribuit multe mingi bune coechipierilor, s-a demarcat inteligent, a făcut cele mai multe recuperări la mijlocul terenului și are meritul înscrierii unui gol. Ca și ceilalți, în următoarele 45 de minute a cedat fizic și, de dragul tribunei, a driblet mai mult decât trebuia. Nota: 7.

DUMITRACHE: S-a văzut de departe că nu este încă pus la punct cu pregătirile, că nu mai are forța vigoarelor angajări în fața porții. A avut unele subtilități care ne-au reamintit de acel Dumitrache din anii din urmă. De două ori a fost prezent la gol: o dată când a trimis mingea în bara transversală, reluata de Dobrin în plasă și a doua oară la centrarea lui Lucescu. Atunci Dumitrache s-a înălțat în stilul caracteristic, dar Sătmăreanu, care-l „luna-se fața”, a lichidat această fază periculoasă. Nota: 6.

LUCESCU: Activ și laborios ca întotdeauna, în fazele de atac și în apărare, reparind multe din erorile lui Deleanu. Deplasările lui pe dreapta au fost mai consistente, soldându-se cu câteva centrări periculoase. Mai penetrant și mai lucid în prima parte a jocului, în scădere în cea de a doua. Nota: 7.

IORDĂNESCU: Înlocuindu-l pe Dembrovski, n-a adus aceea prospectivă și vitalitate așteptată. În puținele sale apariții la joc a fost destul de neconvingător. Nota: 5, cu indulgență.

Evident că severitatea notațiilor, într-un joc disputat acasă și în fața unui adversar tenace, dar cotel slab pe scara ierarhiei fotbalului european, sînt în deplină concordantă cu jocul de ansamblu, sub așteptări, al reprezentativei noastre.

Stelian TRANDAFIRESCU

MECIUL ȘI VIAȚA SA NEȘTIUTĂ...

„Fiecare partidă are viața ei neștiută de tribună. Cabinele... Culoarele... „Sonorul” din jurul arenei... Banca antrenorilor și a rezervelor...”

Meciul de duminică nu putea face excepție...

„Cu 30 de minute înainte de joc, în fața vestiarelor. Liniste de templu. La un moment dat apar Năstase și Velea, îmbrăcați în baine de stradă. Nu sînt, deci, nici pe foaia de rezervă printre „cei 16 fericiți”. „Va veni o vreme...” zice cu subînțeles Năstase. Iese și Iordănescu, cu un buchet de flori și un fanion. „Tu ești căpitanul echipei?” întreabă mirat un confrate. „Căpitanul rezervelor!” zăbeste Iordănescu, omul care a jucat împotriva Albaniei, la Tirana, cu olimpicii.

În vestiarul nostru sînt numai rezervele. Echipa de bază a ieșit la încălzire, pe terenul din spatele stadionului. Iordănescu e destul de grav. „Alcargă bine albanezii, cel puțin în primele 30 de minute, zice la un moment dat Iordănescu. Au o apărare enervant de strictă... Și intră destul de tare! N-o să fie un joc chiar atât de ușor cum cred unii...”

Brigada elenă cheamă echipele la „duel”. În tunelul de beton ce duce în teren, primii apar jucătorii noștri. Destul de bine dispuși.

Dobrin îl întreabă pe antrenorul Halagian dacă are mașină să plece imediat după meci, acasă, la Pitești. Doar Antonescu e ușor crispat, ca orice debutant. Și Dobru ascunde parcă o neliniște. Adamache, grav ca întotdeauna, seamănă în clarobscurul din tunel cu Anthoni Quinn. Maseurul Tudose indică rezultatul „3-0 pentru noi!” Lucescu, gânditor, ca orice căpitan de corabie. Un curent ușor vîntură zulfii lui Dumitrache. Tribuna îl aclamă, deși n-a ieșit încă în bălălia reflectoarelor. „Dai două goluri azi, Florică, îi spune cineva!” „Cît mai multe să dai! Eu, ceilalți, important e să dai goluri!”

Apar jucătorii albanezi. Se citește preocuparea pe fețele lor. Schimbă câteva vorbe cu voce tare. Nu înțelegem nimic. Toate privirile lor îl caută discret pe Dobrin. Ce or fi aflat despre Dobrin?...

„Începe meciul. Albanezii se apără de la început cu cît mai mulți oameni în careu. Au trecut 30 de minute, acele „30 de minute dificile”, după opinia multora. Andrei Rădulescu și el venit în spatele porții albaneze, aminteste de meciul contra Albaniei, jucat de el cu ani în urmă. „6-0 a fost atunci. Eu am dat 2 goluri, deși am jucat 30 de minute. Am fost

accidentat... Trebuie să dăm și astăzi 3 goluri!” Dumitrache se plînge de teren „Alunec pe iarba!” Mai spune că i se dau prea multe mingi înalte, și apărarea oaspeților joacă bine la cap. Doctorul D. Tomescu îi dă dreptate. „Spune-le să te joace cu mingi joase, la sol, ad versarii nu rezistă la dribling!”

Vine golul. Bară Dumitrache, gol Dobrin. Dumitrache întreabă dacă nu e el autorul golului. Arbitrul va declara că și el a văzut mingea în gol din prima fază. Dar a fost bară toată ziua. eram la trei metri în spatele porții... Peste trei minute, vine golul doi. Din tribune se aud glasuri care anunță un scor fluviu. Așa e tribuna... În final de repriză Deleanu, în atac, e luat pe sus de Scidă mi, dar reușește să centreze.

În pauză, liniște deplină la ambele vestiare. Pano iese cu un zîmbet care trădează remanere. Adamache simte nevoia unui dialog: „Eu, chiar dacă nu am nici o minge, îi dirijez din spate. Tot face ceva!” De unde să știe că albanezii îl vor întruința serios în repriza secundă, infirmînd teoria „valorii lor de 30 de minute?”

„Minutul 60. Dumitrache îl deschide de minune pe Lucescu, a

proape de linia de fund la zece metri de poartă. Lucescu e luat de mină și apoi faultat, dar arbitrul Vamvacopoulos, care a luat ecusonul F.I.F.A. la București, cu acel meci România — Finlanda 3-0, nu acordă penaltyl de drept.

„Drumul spre cabine.

Nimeni nu pare prea mulțumit. În cabine, cam aceeași atmosferă. Il auzim pe Angelo Niculescu declarînd unul confrate: „Intr-un meci internațional oficial contează, în primul rînd, victoria, și echipa noastră a obținut-o.” Antrenorul național are dreptate. Înțelegem însă, în această afirmație, o bucurie neîmplinită. „Au jucat mai bine decît credeam noi!” zice Lucescu și Deleanu. Un alt adevăr „Am pășit cu dreptul, acasă, afirmă Adamache, și asta contează foarte mult pentru destinele grupelor”. Antonescu și Anca se grăbesc să prindă trenurile din jurul orei 22. Vlad îi spune lui Dobrin că vor pleca imediat cîmașina. Dembrovski aude și intervine: „Ne vedem, atunci, duminică la Pitești. Jucăm cu voi!” Care va să zică jocul cu Albania a și intrat în trecut.

„Afară, mai multe sute de oameni îi așteptau pe învingători...”

Mircea M. IONESCU

IE s-a înălțat spectaculos așa cum DEANU, însă, care era și el pe foza lui”. spulberînd, în acest fel, pozi- Foto: S. BAKCI

„NE-A LIPSIT RĂBDAREA ÎN CONSTRUIREA ATACURILOR”

„APRECIAZĂ ANTRENORUL ANGELO NICULESCU

— Mulțumit, tovarășe Angelo Niculescu? — a fost prima întrebare adresată antrenorului echipei naționale, la puține minute de la încheierea jocului cu Albania.

— Mai mult de rezultat, care ne menține în lupta pentru supremație în grupa noastră preliminară, și mai puțin de joc, băieții evoluînd în general sub așteptări.

— De ce credeți că n-a mers astăzi jocul tricolorilor? Care au fost punctele nevralgice ale echipei?

— În primul rînd, jocul ei în situația de atac. Echipa n-a gîndit bine acțiunile ofensive, nu s-a orientat în funcție de replica adversarului, a atacat prea mult cu mingi directe, fără o prealabilă preparare în zona de mijloc...

— „In trecutul apropiat, o „specialitate a casei”.

— Eu rămîn la părerea că temporizarea cu discernămint se impunea și în partida cu Albania. În care, ați observat, și dv., fotbalisții albanezi s-au aglomerat în permanență cu 7-8 oameni.

— V-au lipsit jucătorii necesari unei asemenea tactici? Au fost altele indicațiile pentru un asemenea meci cu Albania, după egalul de la Helsinki?

— Și una și alta. Am resimțit lipsa lui Dumitru, care, alături de Radu Nunweiller, ar fi rezolvat altfel construcția jocului, dar nu pot nega că, de data aceasta, și indicațiile noastre au vizat, cu precădere, pasa directă cu care să ajungem mai repede în poziții de finalizare. Dar, așa cum s-a văzut, drumul cel mai scurt spre poartă adversă nu este întotdeauna și cel mai indicat.

— Nu credeți că această deficiență — după spusele dv. — putea fi remediată din mers de către jucători sau de conducerea tehnică, la pauză?

— Au fost unele încercări pe parcurs, îndeosebi din partea lui Dobrin și a lui Radu Nunweiller, dar atunci era 0-0 și publicul, nerăbdător, a sancționat cu fluierături pasa laterală, de pregătire. La pauză, să știți, am recomandat mai multă răbdare

în treimea de mijloc, dar era 2-0 și băieții credeau că de-acum totul e în ordine...

— Spuneți că ați resimțit lipsa lui Dumitru. Dar a lui Dinu?

— Nu așa mult. Pentru că Antonescu s-a achitat foarte bine de sarcinile primite, el fiind, după părerea mea, cel mai bun jucător de pe teren. Desigur că Dinu ne va fi de mare folos în meciurile mai dificile care urmează.

— Pe cine mai remarcăți de la noi în afara lui Antonescu?

— Pe Adamache și Lucescu. Portarul brașovean, atent și sobru ca întotdeauna, a fost sigur în intervențiile sale, iar Mircea Lucescu, în afara sarcinilor de înaltaș — arlăpă, n-a pregetat nici astăzi să acopere o zonă mai mare, venind deseori în sprijinul apărării și, îndeosebi, al colegului său de club Deleanu...

— Ceilalți?

— Au avut unele perioade bune, dar în alternanță cu altele mai slabe. Mă refer, mai ales, la fundașii laterali. Oricum, cei mai mulți mi-au

rămas datori, îi aștept cu evoluții la un nivel superior în partidele următoare, cu Republica Democrată Germană, cu...

— „Apropo, știu că miercuri, la Bratislava, veți urmări meciul Cehoslovacia — Republica Democrată Germană. Inseamnă că vă pregătiți de pe-acum pentru jocul cel mai important din seria noastră, programat în sezonul viitor...”

— Într-adevăr, partida România — R. D. Germană, care se va desfășura în primăvara anului viitor, va lămurii în bune procente vine va merge la turneul final. Nu voi pierde nici o ocazie, pînă atunci, pentru a studia cu atenție jocul principalilor noștri adversari. O primă părere asupra potențialului de luptă al naționalei R.D. Germane mi-o voi face miercuri la Bratislava. De altfel, așa se procedează peste tot, și antrenorul Georg Buschner s-a aflat duminică în tribunele stadionului „23 August”. Nu va fi șocat, deci, dacă mă va revedea miercuri...

G NICOLAESCU

Așadar, avantajul terenului și-a spus din nou cuvântul. În etapa a XI-a, gazdele au fost necruțătoare, cedind oaspeților doar trei puncte! Performerul este Știința Bacău (învingătoare la Pașcani, în fața C.F.R.-ului) și Politehnica Timișoara (egalitate la Oradea).

Scorul etapei a fost consemnat în Iași, unde liderul seriei I — Politehnica — a întrecut cu ușurință pe Delta Tulcea, formație care nu cunoscuse înfrângerea timp de șapte etape. După această victorie a studenților, cei mai serioși contracandidați la șefia seriei par a fi jucătorii de la Metalul București, care ocupă locul secund și sînt desoțiti de trei puncte.

În seria a doua, Politehnica Timișoara își menține avantajul de trei puncte față de următoarele, în fruntea cărora acum se află Minerul Baia Mare, datorită golaverajului mai bun.

În subsolul clasamentelor au rămas aceleași formații. Politehnica Galați păstrează „lanterna roșie” în seria I, în timp ce Olimpia Oradea a preluat-o de la Electroputere Craiova, care a urcat o treaptă. Dar, situația acestora poate fi schimbată în viitoarea etapă, deoarece diferențele de puncte sînt mici.

JOCUL EXTREMELOR A DECIS VICTORIA

S. N. Oltenița — Chimia Rm. Vilcea 4-1 (0-0)

AU MARCAT: Stămanichi (min. 56), Buburuz (min. 60), Răducanu (min. 70), Goigaru (min. 72), Răducanu (min. 83). **S.N.O.:** GRĂDIȘTEANU — Baltag, RATCU, Dima, VIČIU — Cimpeanu, Buburuz — Nițu (min. 46 : ENCULESCU), Fildroiu (min. 60 : Vasilescu), Răducanu, STĂMANICHI. **CHIMIA:** Stana — Burlacu, Păciulete, PINTILIE, Petrică — Cazan, I. Ionescu (min. 76 : Tîfîr) — Sătru (min. 56 : GOJGARU). Oroviz, Enache, Haidu. A arbitrat satisfăcător M. Tudor (București).

În prima repriză, unul din combatanți — a se citi S.N.O. — a construit nenumărate atacuri, dar toate după același calapod: mingea la urt „virf”, care își căuta un culoar printre numeroșii apărători și speranța unui șut norocos. Viteza, ca orice echipă în deplasare, au forțat toate drumurile spre poartă, lăsînd în seamă portarul Stana — care a făcut o primă repriză bună — să bazeze și acel șut norocos, mult visat de gazde. De altfel, oaspeții se pot considera cei fără șansă, rîndind cea mai mare ocazie de gol. Sătru — primind o pasă lungă de la Haidu — face o cursă solitară (adversarii rămăseseră mult în urmă), dar... trage în portar! Și cu aceasta s-a pus punct primelor 45 de minute lipsite de spectaculozitate.

În continuarea meciului, extremele au fost acelea, care prin jocul inteligent, prin stăruirile fulgerătoare, prin contrăile precise —

au arătat drumul spre victorie. Începutul îl face STĂMANICHI, care „explozînd” de lângă Burlacu — deschide scorul (golul al doilea, șut-centrare, de la 30 m a lui BUBURUZ. El are co-autor pe Stana, mingea strecurîndu-se printre picioarele „ingenunchiate”). Enculescu face aceeași mișcare înșelătoare adversarului direct — Petrică — pasează la Cimpeanu, lovitură de cap spre RĂDUCANU și... 3-0. Din nou Enculescu, de data aceasta după un sprint prelungit, pasează în diagonală la Stămanichi, reușind direct la RĂDUCANU care pocetulește scorul final. Toate aceste acțiuni demonstrează eficacitatea extremelor și marea fantezie a acestor jucători „nevăzuți” la începutul partidei. Golul oaspeților (la scorul de 3-0) își are paternitatea în GOJGARU, fotbalist cu multă fantezie și incisivitate.

Liviu BOBOCEA

LA TÎRGOVIȘTE — FRUNȚILE SE DESCREȚESC

C. S. Tirgoviște — Progresul București 2-0 (0-0)

AU MARCAT: Sava (min. 56) și Kalló (min. 81). **C.S. TIRGOVIȘTE:** Stănescu — Ungureanu, CIOBANU, GRANCEA, Grigore — Nistor (min. 53 : POPA), D. Gheorghe — Harap, Pirvu, SAVA, KALLÓ. **PROGRESUL:** Giron — Ștefan (min. 46 : Condurachi), MANDOIU, Ticheș, AD. CONSTANTINESCU — DUDU (GOJGARU), Drăgan — I. Sandu, PISLARU, Mănea, BARTALES (min. 73 : Bora). A arbitrat foarte bine, Tudor Andrei (Sibiu).

Confruntare între două formații avide după puncte! Clubul Sportiv Tirgoviște — pentru a păși „zona neliniștii”, iar Progresul București — pentru a reveni în plutonul fruntaș. Miza a constituit un imbold pentru toți jucătorii de a evolua la un nivel cel mai bun, de a lupta fără menajamente ca să incline balanța în favoarea echipei lor. Eforturile depuse de-a lungul celor 90 de minute n-au rămas fără rezultat. Cel aproximativ 3000 de spectatori au asistat la un joc plăcut, desfășurat într-un ritm viu, pe alocuri cam aspru, fără să se depășească însă limitele sportive. Tirgoviștenii au terminat învingători, dar succesul lor s-a conturat de-abia după pauză, cînd înaintașii s-au dovedit mai inspirați în finalizarea acțiunilor ofensive.

Din primele minute ale partidei am asistat la faze frumoase la ambele porți, ratate de atacanți sau rezolvate de apărători. O asemenea situație au avut-o localnicii după șapte minute, cînd Sava, la o centrare a lui Kalló, a greșit de puțin țința. În primele 45 de minute, tirgoviștenii

au ratat ocazii de a marca în special Sava (min. 20 — în bară), Pirvu (min. 35 — pe lângă poartă). Replise bucureștenilor a fost promptă și puțin a lipsit ca ei să deschidă scorul. Vom aminti doar de o singură ocazie, cea din min. 23, cînd I. Sandu, de la cîțiva metri de poartă, a expediat balonul în bară, apoi, revenindu-i, l-a trimis peste buturi!

În partea a doua, gazdele au avut inițiativa, au combinat mai frumos și au făcut cîteva breșe în dispozitivul de apărare advers. Așa s-a întîmplat prima oară în minutul 56, după executarea unei lovituri libere de către Grigore. Balonul a ajuns la POPA, proaspăt introdus în formație, acesta l-a prelungit la SAVA, care i-a schimbat direcția în poartă. 1-0 pentru Clubul

Em. Dumitru înscrie, ca la un... antrenament al echipei sale. (Faza din meciul Metalul Buc. — Politehnica Galați, 2-0)
Foto : L. ADOKJAN

SERIA I

REZULTATE • CLASAMENTE • ETAPA VIITOARE

SERIA A II-a

● Politehnica Iași — Delta Tulcea 5-0 (2-0)
● Dunărea Giurgiu — Metalul Plopieni 2-0 (0-0)
● C.S. Tirgoviște — Progresul București 2-0 (1-0)
● Ceahlăul P. Neamț — Gloria Buzău 2-0 (1-0)
● C.F.R. Pașcani — Știința Bacău 1-2 (0-0)
● Metalul București — Politehnica Galați 2-0 (0-0)
● S.N. Oltenița — Chimia Rm. Vilcea 4-1 (0-0)
● F.C. Galați — Progresul Brăila 2-0 (2-0)

1. POLITEHNICA Iași 11 9 1 1 24 — 6 19
2. METALUL București 11 7 2 2 17 — 4 18
3. FOTBAL CLUB BIIOR Oradea 11 6 1 4 17 — 11 13
4. GLORIA Buzău 11 6 2 3 13 — 12 13
5. DELTA Tulcea 11 5 2 4 11 — 11 13
6. ȘTIINȚA Bacău 11 5 1 5 13 — 11 11
7. SANTIERUL NAVAL Oltenița 11 4 3 4 16 — 16 11
8. CHIMIA Rîmnicu Vilcea 11 3 4 4 13 — 13 10
9. CEAHLĂUL Piatra Neamț 11 4 2 5 10 — 13 10
10. DUNĂREA Giurgiu 11 4 2 5 10 — 13 10
11. PROGRESUL București 11 4 1 6 13 — 11 9
12. C.F.R. Pașcani 11 3 5 3 13 — 15 9
13. METALUL Plopieni 11 3 3 5 13 — 15 9
14. CLUBUL SPORTIV Tirgoviște 11 3 3 5 13 — 15 9
15. PROGRESUL Brăila 11 2 3 6 10 — 18 8
16. POLITEHNICA Galați 11 1 7 7 6 — 20 5

Progresul București — C.F.R. Pașcani, Progresul Brăila — Politehnica Iași, Chimia Rm. Vilcea — Metalul București, Dunărea Giurgiu — S.N. Oltenița, Politehnica Galați — Ceahlăul P. Neamț, Gloria Buzău — Metalul Plopieni, Știința Bacău — F.C. Galați, Delta Tulcea — Clubul Sportiv Tirgoviște.

Sportiv. În minutul 81 a înscris al doilea gol! Sava a scăpat de apărători, a ajuns în careu și a pasat mingea lui KALLÓ. Extremul stînga n-a ezitat, ci a șutat sec și intervenția lui Giron s-a dovedit inutilă. 2-0 pentru Clubul Sportiv.

Pompiliu VINTILA

NEATENȚIILE APĂRĂRII SE PLĂTESC!

F. C. Bihor — Politehnica Timișoara 2-2 (1-1)

AU MARCAT: Bojin (min. 3), Colnic (min. 31), Dașcu (min. 71) și Dărăban (min. 77). **F.C. BIHOR:** Bologan — Sărae, Lucaci, E. Naghi, COCȘ — COCȘ, Dărăban — Suciu, Tamaș (min. 64 : Agud), P. ȘCHIOPU, Colnic. **POLITEHNICA:** GABORAS — Popa, Petrovici, ARNAUT, Mayer — Sărdan, I. ȘCHIOPU, Gherga — DAȘCU (min. 83 : Regep), BOJIN, Covaie. A arbitrat bine Romeo Stîncan (București).

Derbyul așteptat de cei peste 7000 de spectatori, prezenți duminică în tribunele stadionului orădean, a fost — surprinzător — „trădat” tocmai de cei de la care se aștepta o evoluție spectaculoasă, materializată printr-o victorie care ar fi putut aduce pe F.C. Bihor la numai un punct de lider: fotbalistii localnicii Orădenii au jucat neașteptat de slab, destul de departe de posibilitățile lor reale și nu numai că nu au obținut victoria scontată, dar n-a lipsit mult ca ei să părăsească terenul învinsi.

„Cred că am fi putut cîștiga, era de părere după meci antrenorul Politehnicii, I. Ionescu. N-am știut însă dinainte că vom întîlni o echipă demoralizată...” Și, într-adevăr, echipa orădeană (probabil și în urma eșecului la scor de la Brașov din etapa trecută) n-a avut tîrîie să se mobilizeze suficient pentru acest prim derby al seriei. Bihoreni au jucat în majoritatea timpului crispat, cu mingi la întimplare și eforturi singuratic (P. Șchiopu, Suciu), în vreme ce echipa timișoreană, cu o tactică bine pusă la punct, se apăra cu calm și contraataca deseori

foarte periculos. Așa s-a întîmplat la golul lui BOJIN (min. 2, după ce a interceptat o minge trimisă încet „acasă” de Lucaci) și DAȘCU (min. 71, șut formidabil de la peste 20 de metri, lateral de poartă lui Bologan), dar și în alte ocazii, cînd șuturile foarte bune ale lui I. Șchiopu nu și-au atins ținta.

Gazdele au atacat, logic, mai mult. Golurile lor însă (COLNIC, min. 31, în urma unei incursiuni în careu advers a fundașului COCȘ și DĂRABAN, min. 77, cu capul din plonjon la o lovitură liberă executată de Suciu) au fost facilitate de două greșeli mari de apărare ale timișorenilor.

Aceasta a fost scurta istorie a unui meci în care localnicii, deși au atacat mai mult (în special pe centru, unde nu se putea trece, sau pe sus, cu centrări înalte, care nu întîlneau, decît frunțile lui Arnaut și Petrovici, sau priza excelentă a lui Gaboras), au de ce să fie, paradoxal, mulțumiți de rezultatul egal al partidei. Pentru că „Poli” mai cînd a pierdut un punct decît a cîștigat unul.

Dumitru GRAUR

● Minerul Baia Mare — Olimpia Satu Mare 4-0 (1-0)
● Electroputere Craiova — Olimpia Oradea 3-0 (2-0)
● Chimia Făgăraș — Minerul Anina 3-0 (2-0)
● F.C. Bihor — Politehnica Timișoara 2-2 (1-1)
● C.S.M. Sibiu — Corvinul Hunedoara 3-0 (1-0)
● C.F.R. Timișoara — Metalurgistul Cugir 1-0 (0-0)
● Gloria Bistrița — Metrom Brașov 2-1 (2-0)
● C.F.R. Arad — Metalul Drobeta Tr. Severin 2-0 (1-0)

1. POLITEHNICA Timișoara 11 7 2 2 20 — 3 16
2. MINERUL Baia Mare 11 5 3 3 17 — 9 13
3. C.S.M. Sibiu 11 6 1 4 13 — 19 13
4. FOTBAL CLUB BIIOR Oradea 11 5 3 3 18 — 13 13
5. METROM Brașov 11 5 1 5 17 — 11 11
6. GLORIA Bistrița 11 5 1 5 11 — 12 11
7. MINERUL Anina 11 5 1 5 12 — 11 11
8. CHIMIA Făgăraș 11 5 0 6 15 — 13 10
9. METALUL Drobeta Tr. Severin 11 5 0 6 15 — 13 10
10. OLIMPIA Satu Mare 11 6 1 4 16 — 12 9
11. CORVINUL Hunedoara 11 4 3 4 10 — 7 9
12. METALURGISTUL Cugir 11 4 1 6 7 — 11 9
13. C.F.R. Arad 11 3 5 3 12 — 15 9
14. C.F.R. Timișoara 11 4 1 6 6 — 17 9
15. ELECTROPUTERE Craiova 11 4 0 7 11 — 14 8
16. OLIMPIA Oradea 11 2 3 6 7 — 18 7

Politehnica Timișoara — Metrom Brașov, Corvinul Hunedoara — Minerul Anina, Olimpia Oradea — C.S.M. Sibiu, Metalul Drobeta-Tr. Severin — Gloria Bistrița, Olimpia Satu Mare — F.C. Bihor, Electroputere Craiova — C.F.R. Arad, Minerul Baia Mare — C.F.R. Timișoara, Metalurgistul Cugir — Chimia Făgăraș.

O PARTIDĂ ANOSTĂ, LIPSITĂ DE SPECTACULOZITATE

C.F.R. Timișoara — Metalurgistul Cugir 1-0 (0-0)

AU MARCAT: Cotec (min. 67). **C.F.R.:** Bors — Bodrojan, Gorduna, ERDELI, Dosu — Cotec, CHIMIUC — Gîlvezean, Vraja, Periat, PANICI. **METALURGISTUL:** Teodorescu — Bors, PORVULESCU, Dobre, Cioca — Mateescu, KILIN — Suciu (min. 58 : Sava), RAKSI (min. 73 : Ciutlău), Dinea, State. A arbitrat corect Z. Szilaghi (Oradea).

Etapa a XI-a a programat la Timișoara unul din jocurile cheie pentru supraviețuire. Disputat pe un timp excelent, el a atras peste 3000 de spectatori, care însă au plecat dezamăgiți de evoluția echipei gazdă. Și de ce să nu spunem, chiar dacă au adăugat zestrei lor încă două puncte, ea continuă să rămînă într-o situație precară. Așa după cum remarcă mulți dintre cei care au urmărit formația feroviară, aceasta a apărut de la un joc la altul în altă formulă, unii din jucători „reușind” să treacă prin toate posturile. Se acreditează ideea că aceasta ar fi arma tactică prin care antrenorul C. Manu-lache încearcă să-și deruteze adversarii. Cert este un lucru: în teren, nu există o echipă omogenă și astfel feroviarul dău dureri de cap suportorilor.

După un început vijelios al gazdelor, cînd în primele 10 minute ei ratează două ocazii rarissime, jocul se echilibrează devenind anost, presărat cu rime-ruse greșeli de ambele părți. Singurul aspect demn de menționat, în primele 45 de minute, este jocul deschis al celor două echipe.

Repriza secundă, debutează cu o suită de acțiuni la poartă oaspeților, dar șuturile puternice expediate de Bodrojan (min. 48, 49), Panici (min. 53)

Gîlvezean (min. 63), ocoleau buturile oaspeților. Dar, inevitabilul se produce în min. 67 cînd COTEC — cu un șut de la 18 m. — strecoară balonul printre picioarele apărătorilor și pe sub portarul Teodorescu. Din acest moment, timișoreni atacă și mai mult, dar haotic, lipsit de vitalitate și finalitate, în timp ce oaspeții ratează o bună ocazie de a egala în min. 80, cînd Dinea primește o pasă excelentă de la Ciutlău, dar portarul Bors reușește să culeagă mingea.

A fost o partidă modestă cu faze încetite, pe care gazdele au cîștigat-o merituos.

P. ARCAN

CLASAMENTUL GOLGETERILOR

• SERIA I •

● 11 GOLURI: Marica (Politehnica Iași). ● 7 GOLURI: Lupulescu (Politehnica Iași). ● 6 GOLURI: Georgescu (Metalul București). ● 5 GOLURI: Fildroiu (S.N. Oltenița), Mărculescu (C.F.R. Pașcani) — 1 din 11 m. ● 4 GOLURI: Iordache (Chimia Rm. Vilcea), Stămanichi (S. N. Oltenița), Em. Dumitru (Metalul București), Mustață (Ceahlăul P. Neamț), Bruchental (C.F.R. Pașcani) — 3 din 11 m. ● 3 GOLURI: Sichiș, Stroe (Știința Bacău), Adam, Marinescu, Ionica, Ștraț (F.C. Galați), Broșduc (Politehnica Galați), Dobre (Gloria Buzău), Manclu, Sandu (Dunărea Giurgiu), Gîlip (Delta Tulcea), Alexe (Metalul Plopieni), Iancu (Metalul București), Haidu (Chimia Rm. Vilcea).

• SERIA A II-a •

● 10 GOLURI: Sava (Minerul Baia Mare) — 2 din 11 m. ● 8 GOLURI: Bojin (Politehnica Timișoara). ● 7 GOLURI: Dașcu (Politehnica Timișoara). ● 6 GOLURI: Dumitrescu (Minerul Anina), Libra (Olimpia Satu Mare), Serfoș (C.S.M. Sibiu), Bota (Metalul Drobeta Tr. Severin) — 2 din 11 m. ● 5 GOLURI: Colnic (F. C. Bihor), Tacoi (Electroputere Craiova), Boantă (Chimia Făgăraș) — 3 din 11 m. ● 4 GOLURI: Ciocan (Gloria Bistrița), Șchiopu (F. C. Bihor) — 2 din 11 m. ● 3 GOLURI: Gîlvezean (Corvinul Hunedoara), Bieha (Electroputere Craiova), Mathe (Minerul Anina), Filip (Chimia Făgăraș), Korosi (C.F.R. Arad), Bădișoiu, Gane, Paraschivescu, Selimesi — 1 din 11 m. (Metrom Brașov). Borota, Both — 1 din 11 m. (Olimpia Satu Mare).

DUPĂ PRIMA MANȘĂ A TURULUI II ÎN CUPELE EUROPENE

F. C. ARGEȘ — REAL MADRID 2—1 (1—1)

AU MARCAT: Dobrin (min. 24, din penalty), Anzarda (min. 42, si Prepurgel (min. 62).
STADIONUL „1 Mai”; timp frumos; teren bun; spectatori, aproximativ 15.000.
F. C. ARGEȘ: Stan — Pigulea, Olteanu, Vlad, Ivan — Prepurgel, M. Popescu — Radu, Troi (min. 46 Roșu), Dobrin, Jercan.
REAL MADRID: Garcia — Jose Luis, Benito, Zoco, Verdugo — Pirri, Grande, Velasquez — Amancio (min. 48 Aguilar), Santillana, Anzarda.
ARBITRU: David Smith, asistat la linie de H. Powel și P. Hunter (toți din Anglia), corect și autoritar.

A trecut o săptămână de la mult așteptatul meci F. C. Argeș — Real Madrid. A mai rămas o săptămână până la revanșa de la Chamartin. Astăzi, nimeni nu mai contestă valoarea victoriei piteștenilor asupra campioanei Spaniei. În schimb, continuă discuțiile pe tema forței actuale a fostei echipe a lui Di Stefano. Unii merg până acolo încât spun că Real Madrid a fost, cel puțin prin prisma jocului de la Pitești, doar umbra palidă a lui Real Madrid. Alții, în schimb, nu contestă valoarea actualei echipe.

Fără îndoială că Real Madrid nu mai beneficiază de crema marilor continente ale fotbalului, Europa și America de Sud. Echipa lui Don Santiago Bernabeu dispunea acum 8-10 ani de Di Stefano și de Didi, adică de tot ce a dat mai bun Argentina și Brazilia în perioada campionatului mondial din Suedia. Ea dispunea de Pușkas și de Kopa, adică de două dintre cele mai mari stele ale fotbalului european. Astăzi, Real Madrid este o echipă spaniolă, poate cu excepția extremului stînga Anzarda, naturalizat prin grația unui unchi de pe vremea lui Filip al II-lea.

Tînărul Real Madrid, chiar dacă, așa cum susține Munoz, n-a avut o prestație perfectă la Pitești, lasă să se întrevadă un potențial care explică performanța câștigării titlului spaniol. Dacă revedem prima repriză a meciului de la Pitești, e greu să-i minimizăm calitățile. În această primă repriză, Real Madrid a jucat în stilul echipelor de valoare, „aca-

DOBRIN, în dispută pentru balon cu Zoco, căpitanul Realului

DUPĂ BUNUL REZULTAT DE LA VIENA

RAPID BUCUREȘTI SE GÎNDEȘTE LA CALIFICARE

RAPID VIENA — RAPID BUCUREȘTI 1—1 (1—0)

AU MARCAT: Gallos (min. 10) și Neagu (min. 66).
STADIONUL din Prater, teren bun, timp frumos, spectatori circa 10.000.
RAPID VIENA: Antrich — Ulmann, Warner, Pajenk, Fak — Walzer, Scheffer (min. 46: Müller), Hof (min. 59: Ky) — Lorenz, Krankl, Gallos.
RAPID BUCUREȘTI: Răducanu — Stefan, Boc, Giğoraș, Codrea — Marin Stelian, Angelescu — Năsturescu, Dumitriu III (min. 46: Savu), Neagu, Petreanu (min. 83: Codreanu).
ARBITRU: V. Loraux (Belgia) — foarte bun.

Mierurea trecută, pe stadionul Prater din Viena, Rapid București a întrecut toate așteptările în prima manșă a întîlnirii din turul doi al competiției continentale Cupa cupeilor. În seara aceea, după egalul (1—1), realizat în fața echipei Rapid Viena, giuleștenii aveau toate motivele să părăsească terenul surprizați. Și cu fruntea sus.

Rezultatul reușit și mai ales jocul prestat, în fața celor aproximativ 12.000 de spectatori îi îndreptățeau pe jucătorii români să fie mulțumiți. Indiscutabil, ei au făcut la Viena unul din cele mai bune jocuri din acest sezon (cu deosebire în repriza a doua) și nu exagerăm cu nimic dacă apreciem că o victorie a lor n-ar fi trebuit să surprindă pe nimeni. Aceasta pentru că bucureștenii, înțelegînd la timp că tactica de apărare nu le poate aduce succes, au ieșit la atac și, printr-un joc combinativ, în viteză, i-au silit pe adversarii lor la un joc defensiv. Deși a beneficiat de avantajul terenului propriu, de unele individualități marcante în echipă, de sprijinul deosebit al publicului, Rapid Viena nu a iăcut jocul pe care-l sperau antrenorul și susținătorii săi decît în prima jumătate a partidei.

Așa cum se intuia, de altfel, gazdele au pornit furtunos de la început, încercînd, pe extreme, să facă breșe în apărarea formației române. Fundașii de margine Ulman și Fak au fost prezenți la toate acțiunile ofensive, astfel că gazdele ajungeau în apropierea porții lui Răducanu cu 8-9 jucători. Supus la o asemenea presiune, compartimentul defensiv al bucureștenilor a trebuit să ducă o bună perioadă de timp greul

jocului, fiind hărțuit în permanență și trebuind să facă față unor repetate acțiuni ofensive. A fost suficientă o inexactitate ca echipa română să facă lăzile vînzilor posibilitatea deschiderii scorului. O reamintim: Deși reușise să-l stopeze pe Gallos în prima fază (min. 10), Ștefan n-a putut totuși să-l deposeze de minge, atacantul austriac și-a con-

În Prater, NASTURESCU ia o... două sa tînerete!

parînd terenul cu o frumoasă știință a jocului, care a dus la dispersarea forțelor echipei lui Dobrin. Principalul atu al spaniolilor a fost concentrarea forțelor în zona de mijloc a terenului, unde subtilitatea lui Velasquez, asprimea lui Pirri, viteza lui Anzarda și chiar dirzenia oare-

ÎNTRE PITEȘTI ȘI MADRID

cum oarbă a lui Grande au format un bloc capabil să anuleze orice inițiativă de atac. În toată această perioadă, spaniolii au închis toate căile de acces cu arta unui șahist de clasă, hotărît să joace la remiză. F. C. Argeș n-a reușit să găsească soluțiile cele mai potrivite, pentru că „telegarii” lui Dobrin (Troi, Radu și mai ales Jercan), n-au reușit (și nici n-au prea îndrăznit) să forțeze un sistem defensiv bine condus de Zoco.

Dacă Real Madrid a reușit să impună un ritm de remiză în toată această primă parte, asta se datorează, poate, și recunoașterii lucide a faptului că „vîrfurile” lui Velasquez (Amancio, Santillana) n-au avut nici ele decizia necesară, cu excepția cursei care a dus la înscrierea golului egalizator.

A doua parte a jocului a oferit un cu totul alt aspect. F. C. Argeș a forțat ritmul, mai ales pentru că golul egalizator a transmis jucătorilor gîndul că nimic nu mai e de pierdut. În aceste momente, Real Madrid și-a pierdut liniștea în zona defensivă. În aceste momente, savanta dispunere a forțelor a fost perturbată de mișcările ingenioase ale lui Dobrin, care a reușit învîlviri de efect, surprinzînd dispozițiivul pînă atunci logic al echipei madrilenă.

Argeșul a obținut o victorie binemeritată pentru că a reușit

să spargă stereotipul de joc al primei reprize. Dacă vreți, minunile de derută ale echipei lui Amancio în această parte finală a jocului sînt singurele care pun la îndoială clasa internațională echipei spaniole.

Ce va fi la Madrid?

Înainte meciului de la Pitești, antrenorul Cosmoc, care a asistat la pregătirea echipei lui Halagian, emitea părerea că Argeșul are în momentul de față un potențial de 65-70 la sută. Acest procentaj a fost... confirmat în prima parte a jocului. Sprințul final spectaculos al Argeșului se datorează unei eliberări psihice, care a permis depășirea cifrelor obiective. E de presupus că F. C. Argeș va marca o creștere de formă către ziua jocului de la Madrid. E de presupus, pe de altă parte, că și Real Madrid va juca mai avîntat decît la Pitești. În cadrul acestei așteptate progresii paralele trebuie să ținem seama și de rolul celor 100.000 de spectatori pe care frumoasa victorie a Argeșului îi va aduce în amfiteatrul de beton al lui Don Santiago. Cheia jocului stă în forța psihică pe care țî-o dă gîndul că nu ai ce pierde și în vigoarea cu care Dobrin va înțelege să confirme entuziasmul nelimitat (și nu de circumstanță) al lui Munoz.

Ioan CHIRILA

CUPA CAMPIONILOR EUROPENI

OPTIMILE DE FINALĂ (tur): ● Bayern München — Omonia Nicosia 3-0 ● Spartak Trnava — Anderlecht Bruxelles 1-0 ● Derby County — Benfica Lisabona 3-0 ● Celtic Glasgow — Ujpesti Dozsa Budapesta 2-1 ● Dynamo Kiev — Gornik Zabrze 2-0 ● Juventus Torino — F. C. Magdeburg 1-0 ● F. C. Argeș Pitești — Real Madrid 2-1 ● Bayern München — Omonia Nicosia 4-0 (meci-retur, 26.X, la Augsburg, potrivit unui acord) ● Panathinaikos Atena — T.S.K.A. Sofia 0-2 (rejurcarea partidei a doua din 16-imi).

GAZDELE VICTORIOASE PE TOATA LINIA. — Rezultate normale în prima manșă. Echipa gazdă au fructificat avantajul terenului propriu și au obținut victorii, dar la diferențe... diferite (exceptăm pe Panathinaikos, care a rejuat un meci din primul tur). Așteptată calificarea lui Bayern München (Müller și-a tăiat partea leului din cele 13 goluri —) în fața unei formații cipriote fără pretenții, dovadă că a acceptat să dispute ambele partide în R.F.G. Derby County și Dynamo Kiev au luat opțiun „la zero”, ceea ce le măneste cu mult șansele de calificare la 8 noiembrie. Surprinzătoare însă, este înfrîngerea neîa a echipei lui Eusebio, care în acest sezon a manifestat o formă bună în campionatul Portugaliei. Dificilă va fi sarcina în retur pentru Spartak Trnava și Juventus Torino, pentru că le va fi foarte greu să apere un singur gol avans. După cum nici Celtic și F. C. Argeș nu vor avea viață liniștită cu un 2-1 realizat acasă; poi ajunge în situația ca golul primit, socotit dublu, să le decidă eliminarea. Favorite: Anderlecht, Derby County, Celtic, Dynamo Kiev, F. C. Magdeburg și Real.

În ce privește rejucarea de la Atena, T.S.K.A. Sofia s-a arătat mai bună, cum fusese și în jocul anterior, și a câștigat partida, de data aceasta fără lovitură de la 11 m.

CUPA CUPELOR

OPTIMILE DE FINALĂ (tur): ● S. C. Carl Zeiss Jena — Leeds United 0-0 ● Rapid Viena — Rapid București 1-1 ● Wrexham — Hajduk Split 3-1 ● Cork Hibernian — Schalke 04 0-0 ● Atletico Madrid — Spartak Moscova 3-4 ● Hibernians Edinburg — F. C. Besa Kavaja 7-1 ● Ferencváros Budapesta — Sparta Praga 2-0 ● Legia Varșovia — A. C. Milan 1-1.

PATRU DRAWURI ȘI O VICTORIE ÎN DEPLASAZE. Acesta este bilanțul unei etape în care — spre deosebire de cea din C.C.E. — gazdele au obținut doar trei victorii (una netă, alte două la diferență de două goluri). Dacă pentru Hibernians Edinburg nu se pune problema necalificării în sferturile de finală și poate pentru Ferencváros, în schimb, desî învingătoare, Wrexham va avea mult de lucru la Spîit, în returul cu Hajduk, echipă „greă”, cu posibilități să refacă handicapul de 2 goluri. Iar SC Carl Zeiss, Cork Hibernian, Rapid Viena și Legia Varșovia nu vor avea de ce la retur să facă joc prudent de apărare din moment ce pe teren propriu nu au izbutit să obțină decît meciuri nule. Insuficient să le dea certitudinea calificării. Ca să nu mai vorbim de Atletico Madrid — învînsă chiar pe teren propriu de Spartak Moscova, performera acestei etape. Favorite: Leeds, Rapid București, Wrexham, Schalke 04, Spartak Moscova, Hibernians, Ferencváros și A. C. Milan.

CUPA U. E. F. A.

16-IMILE (tur): ● Dynamo Berlin — Levski Spartak Sofia 3-0 ● Borussia Mönchengladbach — Hvidovre Copenhagen 3-0 ● F. C. Porto — F. C. Bruges 3-0 ● Tottenham Londra — Olimpiakos Pireu 4-0 ● Steaua roșie Belgrad — F. C. Valencia 3-1 ● Inter Milano — IFK Norrköping 2-2 ● Vikingur Stavanger — 1 FC Köln 1-0 ● Berce Stars Zagora — Honved Budapesta 3-0 ● Feyenoord Rotterdam — O.F.K. Beograd 4-3 ● F. C. Liverpool — A.E.K. Atena 3-0 ● Vitoria Setubal — Fiorentina 1-0 ● Grasshoppers Zürich — Ararat Erevan 1-3 ● C.U.F. Barcelonense — Kaiserslautern 1-3 ● Las Palmas — Slovan Bratislava 2-2 ● Ruch Chorzow — Dynamo Dresda 0-1 ● Frem Copenhagen — Twente Enschede 0-5.

SUB SEMNUL SCORULUI DE 3-0. — Cinci partide s-au încheiat cu acest rezultat, și au consfințit succesul echipelor Dynamo Berlin, Borussia Mönchengladbach, F. C. Porto, Berce Stars Zagora și F. C. Liverpool. Surprinzătoare este, prin proporțiile scorului, victoria lui Berce asupra lui Honved, ca și cea reușită la Zürich de Ararat Erevan. În aceeași categorie trebuie așezate meciurile nule obținute în deplasare de Norrköping (învingătoare U.T.A.-ci) și Slovan Bratislava la Las Palmas, unde A. C. Torino pierduse cu 4-0 (eșec pus pe seama unui doping în masă...). OFK Beograd a realizat un meci bun la Rotterdam, în fața unei Feyenoord alunecat pe panta declinului. Cu toate achizițiile străine, formațiile grecești (Olimpiakos Pireu, în special) au înregistrat eșecuri la diferențe care le fac virtual eliminate. Să mai amintim faptul că patru cluburi au ieșit învingătoare în deplasare (Ararat, Kaiserslautern, Dynamo Dresda și Twente Enschede), iar alte două au terminat la egalitate. Favorite rămîn: Dynamo Berlin 5, Dresda, Borussia, F. C. Porto, Tottenham, Steaua roșie Belgrad, A. C. Milan, F. C. Köln, Berce, OFK Beograd, Liverpool, Fiorentina, Ararat, Kaiserslautern, Slovan și Twente.

CEI 92 DE ANI AI FOTBALULUI BELGIAN

În mod oficial, fotbalul a intrat în Belgia în anul 1880. Atunci a luat ființă primul club recunoscut ca atare: **Antwerp Football Club**, cu sediul la Antwerp (în limba flamandă) sau **Anvers** (în franceză). De la acest eveniment au trebuit să treacă 15 ani până când a fost înființat și forul conducător și organizator al activității fotbalistice belgiene. În 1895, în anele sportului din Belgia se înscrisă nu o federație de fotbal, ci „**Union Belge des Sociétés de Sports Athletiques**”. Sub această titulatură a fost afiliată la F.I.F.A. în mai 1904. În 1912 s-a recunoscut necesitatea existenței unui organ care să conducă și să controleze numai fotbalul și atunci s-a operat schimbarea de nume în „**Union Belge des Sociétés de Football Association**” sau, în limba flamandă, „**Koninklijke Belgische Voetbalbond**”. Din 1920 s-a adăugat în titulatură, după „**Union**” cuvântul „**Royale**”, iar din 1923 federația a fost recunoscută, printr-un decret al guvernului, ca instituție de utilitate publică.

Astăzi, federația belgiană — prezidată de **Louis Frans Wouters**, are în controalele sale peste 2.255 de cluburi cu aproximativ 5.600 echipe și 109.000 jucători, iar pentru meciurile organizate sub egida sa dispune de un corp de peste 3.500 arbitri.

Aria fotbalistică este foarte întinsă și acest lucru rezultă din modul cum este organizată activitatea competițională. **Divizia I** cu 16 echipe, **Divizia II** cu 16 echipe, **Divizia III** cu două serii a 16 formații, **Promotia** cu patru serii a 16 echipe, **9 Divizii provinciale** (Anvers, Brabant, Flandra occidentală, Flandra orientală, Hainaut, Liège,

Limburg, Luxemburg și Namur) cu câte 16 echipe — deci un total de 272 echipe pentru fotbalul de performanță, plus campionatele locale.

Primul campionat a fost organizat în sezonul 1895/96 și a fost cucerit de **F.C. Liégeois**,

FOTBALISTUL ANULUI: Wilfred Van Moer — titular în echipa clubului **Standard Liege** și a **Belgiei**.

iar intrarea în arena internațională s-au produs abia în 1904, când echipa **Belgiei** a primit vizita selecției Franței, cu care a terminat la egalitate (3-3). Și pentru că sintem la acest capitol internațional, să amintim că **Belgia** a susținut trei întâlniri cu echipa **României**: 1-2 în 1937 la București,

0-1 în 1955 la București și 1-0 în 1957 la Bruxelles. Un amănunt, pentru că jucau în tricouri de culoare roșie și în mare viteză, internaționalii belgieni sînt numiți „**Dracii roșii**” (**Les diables rouges**).

Sezonul competițional belgian se întinde pe intervalul 1 august — 30 iunie. La dispoziția campionatelor stau numeroase stadioane, dintre care cu capacitate mai mare sînt: **Stadionul Centenarului Heysel-Bruxelles** 70.000 locuri, **R. Antwerp F.C. (Anvers)** 62.000, **R.F.C. Liégeois-Liège** 43.000, **R. Standard Club-Liège** 35.000, **R.S.C. Anderlecht-Bruxelles** 35.000 și **Union St. Gilloise-Bruxelles** 32.000.

Cele mai puternice centre fotbalistice sînt Bruxelles, Anvers, Liège, Bruges. De altfel, din aceste orașe ies de cele mai multe ori echipele campioane sau cîștigătoare ale cupei, a doua competiție ca popularitate și în această țară.

Pe plan internațional, fotbalul belgian se bucură de frumoase aprecieri prin cluburile sale (**Anderlecht, Standard, F.C. Bruges** etc. participante în cupele europene) și, mai ales, prin echipa națională. Aceasta a fost prezentă la startul tuturor edițiilor C.M. și de cinci ori (1930, 1934, 1938, 1954 și 1970) a ajuns pînă în turneul final. De asemenea a participat la ultimele trei ediții ale Campionatului Europei, în care — în 1970/72 — a ocupat locul 3 în clasamentul final. Figuri proeminente ale reprezentativei actuale: **Van Himst, Lambert, Heylens, Van Moer, Polleunis, Semmeling, Dockx** care au făcut din echipa lor una din bunele selecționate din Europa.

Petre GATU

FOTBALUL CUCEREȘTE ȘI „ȚARA CANGURILOR“

Tot mai mult se vorbește, de la un timp, de ambițiile fotbalului australian. Nu este vorba de acea combinație cu rugby demonstrată anul trecut pe stadioanele noastre de o grupă de sportivi veniți din „țara cangurilor”.

Soccerul s-a dezvoltat în special după Olimpiada de la Melbourne (1956) cînd turneul final, disputat sub faldurile celor cinci cercuri, le-a adus australianilor, acasă, acest sport aproape necunoscut pentru ei, mari amatori de rugby, tenis, natație și cricket. Chiar turneul olimpic s-a jucat la Melbourne pe stadionul numit **Cricket Ground Stadion**.

Au fost anii de început. Noul sport a devenit tot mai cunoscut și Australia — pentru că nu existau jucători specializați — a trebuit să-i importe. Firește, mai întîi din Anglia, apoi s-au alcătuit echipe din rîndul diverselor comunități de emigranți. Au început, imediat după aceea, și pretențiile: prezența în turneul final al C.M. La ultima ediție australianii au fost gata să-și vadă visul cu ochii, dar i-a stopat formația Israelului.

Acum, speranțele de a fi prezenți la viitoarea ediție a C.M. renasc o dată cu apropierea **Weltmeisterschaft-ului**. Pentru reușita operației au fost alocate 250.000 de lire, un record pentru sportul de pe acele meleaguri. Deocamdată, echipa națională se află într-un turneu în Asia de sud-est și se va înapoi acasă în prima de-

cadă a lunii noiembrie. Jucătorii vor fi din nou reușiți înainte de sfîrșitul anului, pentru un stagiul de două luni în timpul cărora vor întîlni — în meciuri de verificare — pe **Bayern München, Fluminense, Ferencváros Budapesta** și, poate, echipa **Poloniei**, aureolată de noul său titlu de campioană olimpică.

Federația australiană are speranța că banii investiți în echipa sa națională vor fi fructificați și că fotbalul din această țară se va califica pentru C.M. 1974. Drumul va fi însă foarte lung. În martie 1973, un turneu eliminativ în cadrul preliminariilor C.M. va reuni, la Sydney reprezentativele **Australiei, Irakului, Indoneziei și Noii Zeelande**. Cîștigătoarea va trebui să întîlnească formația victorioasă a celeilalte subgrupe (alcătuită din Siria, India, Iran și Kuweit) înainte de 30 august 1973.

Cluburile din Sydney, de unde provin 16 din cei 20 de jucători ai selecției naționale, au înțeles, în sfîrșit, importanța unei cit mai bune pregătiri pentru campionatul mondial. În consecință ele au pus pentru prima dată interesele țării înaintea celor ale lor și începutul sezonului local se va desfășura fără prezența internaționalilor.

Fotbalul pune stăpînire, încet-încet, pe continentul de la antipodii.

DOCUMENTAR • PRELIMINARIILE C. M. '74

MARATONUL FOTBALISTIC AFRICAN

După ce am trecut în revistă grupele europene ale preliminarilor C.M., să aruncăm o scurtă privire și asupra celorlalte zone. Începem cu Africa (un loc în turneul final).

Inițial s-au înscris 24 de țări. Ulterior însă, două s-au retras: **Gabon** și **Rep. Malgașă**, astfel că adversarele lor din primul tur s-au calificat fără jocuri (**MAURICIU** și **CAMERUN**).

Echipele participante au fost împărțite în 12 grupe, de câte două echipe. În șase din aceste grupe au fost disputate partidele programate:

Grupa 2: **GUINEEA** — Algeria 0-1 (0-1) la Alger și 5-1 (2-0) la Conakry
Grupa 5: **KENYA** — Sudan 2-0 (1-0) la Nairobi și 0-1 (0-1) la Khartum

Grupa 8: **ZAMBIA** — Lesotho 0-0 la Maseru și 6-1 (3-1) la Lusaka

Grupa 9: **NIGERIA** — Congo 2-1 (0-1) la Lagos și 1-1 (1-1) la Brazzaville

Grupa 10: **GHANA** — Dahomey 2-5 (2-3) la Cotonou și 5-1 (2-0) la Accra

Grupa 11: **ZAIR** — Togo 0-0 la Lome și 4-0 (2-0) la Kinshasa

Guinea, Kenya, Zambia, Nigeria, Ghana și Zair s-au calificat pentru turul al II-lea, împreună cu **Mauriciu** (grupa 6) și **Camerun** (grupa 12).

Celelalte patru echipe urmează să fie desemnate după disputarea următoarelor jocuri:

Grupa 1: 19. XI Maroc — Senegal
3. XII Senegal — Maroc

Grupa 3: 8. XII R. A. Egipt — Tunisia
17. XII Tunisia — R. A. Egipt

Grupa 4: Sierra Leone — Coasta de Fildeș
Coasta de Fildeș — Sierra Leone

Grupa 7: 25. XI Etiopia — Tanzania
3. XII Tanzania — Etiopia

Cele 12 echipe cîștigătoare se vor califica pentru turul al II-lea, în care vor juca după același sistem eliminativ, cu jocuri tur-retur (sistem cupă). Planul de desfășurare a acestei a doua faze prevede jocuri între învingătoarele de grupe succesive, adică 1 cu 2, 3 cu 4

ș.a.m.d. Cu alte cuvinte, programul este următorul:

Maroc sau Senegal — Guinea (A), R. A. Egipt sau Tunisia — Coasta de Fildeș sau Sierra Leone (B), Kenya — Mauriciu (C), Etiopia sau Tanzania — Zambia (D), Nigeria — Ghana (E) și Zair — Camerun (F). Aceste partide trebuie jucate pînă la 28 februarie 1973.

Cîștigătoarele se vor califica pentru turul al III-lea, în care vor juca după următorul program: **A cu B, C cu D și E cu F** (tur-retur). Termen limită: 31 august. În fine, învingătoarele din aceste trei meciuri vor disputa un turneu final iar echipa clasată pe locul întîi va cuceri dreptul de a participa la turneul final din R. F. a Germaniei.

★

Cum se vede, un adevărat maraton fotbalistic. Pentru a se califica în turneul final, o echipă — și aceasta poate fi Maroc, Senegal, Gana, Zair, R. A. Egipt, Etiopia sau Guinea, favoritele zonei trebuie să dispute cel puțin zece partide!...

Selecționata Ghanei, una din favoritele zonei africane

• DE PRETUTINDENI • DE PRETUTINDENI • DE PRETUTINDENI •

● Acuzat de a fi un gen de sfătuitor neoficial al lui Valcareggi, internaționalul **Gigi Riva** a replicat energic și burtărit: „Se pretinde că aș fi „patronul” echipei naționale. Că îl protejez pe Chinaglia pentru a îndepărta pericolul prezenței în națională al lui Anastasi și Bettiga. Nu mă ocup cu așa ceva și nici nu aș ține la o asemenea neonorabilă postură. Joc în reprezentativă de cîte ori mi se cere și cu oricînd, indiferent, căruia club apartine. Eu nu vreau decât să fiu lăsat în pace și să existe bună înțelegere în echipa mea de club, Cagliari.” Aceste cuvinte tînoase ale lui Riva sînt îndreptate mai ales către zărele din Milano și Torino, care l-au atacat în mai multe rînduri pe internaționalul din Cagliari, provocînd chiar un început de conflict în sinul reprezentativei.

● Admira Viena, fruntașă a campionatului austriac este a... 11-a din 18 echipe sub raportul eficacității atacului său. Ea a marcat doar 9 goluri în 10 meciuri ceea ce nu poate fi deloc încurajator și admisibil pentru antrenorul ei care nu este nimeni altul decît celebrul fost internațional **Ernst Owirk**. El declară recent că e foarte mulțumit de apărare — doar două goluri printre în 10 întâlniri — dar înaintarea trebuie neapărat și rapid fortificată. Cum? Cu cine? Iată întrebări la care

și alți antrenori — nu numai **Owrik** — nu prea capătă răspuns.

● Victoria netă, la Copenhaga, reușită de echipa Scoției asupra celei a Danemarcei în preliminariile C.M., a adus asupra directorului tehnic al scoțienilor, cunoscutul **Toni Docherty**, un torent de elogi. Ele au justificare: Docherty lucrează cu multă inspirație, dor și cu severitate pentru a realiza

o selecționată disciplinată și completă, mai cu seamă că elementele de valoare nu lipsesc. Acum, Docherty pregătește lansarea unui nou grup de jucători, cu ocazia meciului-retur cu selecționata Danemarcei, de la 15 noiembrie. „Dar, mărturiseste el, partidele cele grele ne așteaptă anul viitor. Sînt jocurile cu selecționata Cehoslovaciei de la 26 septembrie și 17 octombrie. Atunci se va stabili cîștigătoarea grupe.”

Carnet extern UN MECI AȘTEPTAT DE ANI...

Scriam tot aici, că — dacă vor ajunge la un fotbal-aso-ciație, la cerințele sale moderne — argentinienii ar ajunge în primele rînduri ale performanței. Mult mai repede decît credeam, un meci — care rămîne însă izolat, — disputat la Buenos Aires, între echipele cu cele mai a-dînci și mai multe rezonanțe în inimile argentinienilor, **Boca Juniors** și **River Plata**, demonstrează aceste presupuneri. Nu ne-am fi grăbiți să vă împărtășim evenimentul dacă ecourile lui nu ne-ar fi fost înfățișate de un neutr, un ziarist francez renumit, dar renumit pentru rugby și tenis, **Denis Lalanne**. decî încă un grad de „neutralitate” în plus:

„...Nici un „lacăt”, nici un „beton”, nici o brutalitate. Nîmce n-a oprit această navigare spre un fotbal de via-serie Lalanne, printre altele. Acest fotbal nu căuta alt-ceva decît ca o echipă să marcheze un gol mai mult decît adversara. De fiecare dată credeam că va fi ultimul gol, dar venea altul și încă unul. Asistam la acțiuni de o incredibilă perfecțiune prin sincronizarea intențiilor și gesturilor. O jumătate de stadion murea, în timp ce re-alaltă renăștea. Și, mai departe, învluiau celălalt și decedau cei ce renăscuseră... Un meci ca acesta, mi-au spus-o toți, n-a mai fost văzut în Argentina de ani și ani. Și tot de ani și ani îl așteptau toți...”

Prezentîndu-vă acest extras din corespondența lui Lalanne n-am încheiat datorita noastră. Mai trebuie să vă înfățișăm și evoluția scorului în acest meci al lungii așteptări. În minutul 10, **River Plata** conducea cu 2-0; în minutul 58 scorul era de 4-2 pentru... **Boca Juniors**. Cu 25 de minute mai tîrziu, **River Plata** egală! Și în ultimul minut, în ultima secundă, marca golului al cincilea și învingea! 60.000 de oameni părăseau incintați arena pentru că, pînă la urmă și suporterii lui **Boca** lăsară ca fericirea dăruită de spectacol să învingă amărăciunea înfrîngerii favoriților.

Să-l lăsăm dinlăun tot confrateiul parizian: „...În taxiul care mă ducea spre centrul capitalei argentinienne, șoferul injura de mama focului: de ce n-oți fi jucînd mereu așa, păcătosilor? — exclama el cu furie și cu bucurie în același timp. De 20 de ani n-am mai văzut fotbal, fotbal ca asta. Păcătosilor! În furia omului de la volan se ascundea toată drama fotbalului argentinian, trecut în umbră și în avalanșă de eşecuri numai din pricina egoismului artistilor lui de pe gazon.”

Exact ceea ce se revelase joiul lui **Independiente** pe stadionul olimpic din Amsterdam!

Eftimie IONESCU

Faza pe care v-o prezentăm mai jos a fost surprinsă într-un recent meci din campionatul englez, între Arsenal și Wolverhampton, pe stadionul High-bury din Londra.

Portarul „duplă” este căzut la pământ, în timp ce Peter Simpson de la Arsenal, complet nemărcat, reia balonul cu capul trimițându-l spre poartă. Din fericire, unul din fundașii lui Wolverhampton, întinând pericoul, s-a plasat pe linia porții (pe care goal-keeperul său n-o mai poate păzi) și printr-o intervenție inspirată a reușit să evite un gol ce părea iminent.

De unde se vede că este recomandabil ca nu numai fundașii ei și portarii să fie „duplați”...

extern MAGAZIN extern

AMINTIRI...

Privind fotografia alăturată, în care vedeți un reu în mijlocul unui grup de fotbaliști, ați crezut că este vorba de o mascotă a vreunei echipe.

În realitate însă, reul este obiectul unei amintiri dintr-un recent turneu întreprins în țările scandinave, pe care juniorii reprezentativei R. F. Germaniei au jucat să-l ducă acasă. Și dacă n-ar fi fost dificultăți de transport, dăruirii fotbaliștilor vest-germani n-ar fi ezitat să-l ia cu ei...

SEALĂ DE... REDACTARE

Se face mult haz în Belgia pe o întâmplare nu tocmai veselă pentru Anderlecht. Aceasta a solicitat pe F.C. Liège de a devansa cu o zi jocul de campionat, pentru că formația din Bruxelles urma să joace în „C.C.E.” la Praga. Anderlecht a trimis o scrisoare lui F.C. Liège care începea așa: „aveți obligația de a lua notă că am luat hotărârea de a devansa...”. Or, regulamentul campionatului belgian nu prevede obligativitatea pentru partenerii formațiilor participante la cupele europene de a devansa întâlnirile, ci numai schimbarea de dată prin obținerea acordului clubului în cauză. F.C. Liège, vexată probabil de tonul cu care Anderlecht a redactat cererea sa, a opus un veto și meciul s-a jucat la data inițial fixată.

VA MAI APĂRA BANKS?

Un stupid accident de circulație a produs o serioasă rănire a ochiului drept al faimosului internațional englez Gordon Banks. Operat de unul dintre cei mai faimoși oculiști din Londra, portarul lui Stoke City și al naționalei (unde a ajuns la 73 de selecțiuni) urmează acum un lung tratament de vindecare, pus însă sub semnul întrebării. „Primul lucru este să recâștige vederea normală cu ochiul rănit”, a declarat sir Stanley Krafi, principalul chirurg al echipei care a efectuat operația. Abia după aceea se va ști dacă mai poate juca și fotbal.

DE CE PLEACĂ ARTIME?

Cunoscutul internațional argentinian Artime a anunțat hotărârea sa de a se întoarce acasă, la Buenos Aires. „Nu am nimic de reproșat conducătorilor sau publicului brazilian”, a declarat el. Ci numai coechipierilor. De 12 ani, de când joacă în m-am întâlnit cu situația direct jenantă de a fi atacat în mod public de coechipieri, așa cum mi s-a întâmplat aici, la Fluminense”. În adevăr, Lulă, unul dintre colegii de echipă ai lui Artime, a declarat, în cadrul unor interviuri apărute în presă, că el nu-și poate face jocul, din pricină că fotbalistul argentinian, nerespectând zona sa de acțiune, intră în perimetrul ce-i este lăsat rezervat. Lulă a mai departe ca antrenorul lui Fluminense să aleagă între el și Artime.

Vă reamintim că internaționalul argentinian este considerat unul dintre cei mai eficași jucători din întreaga Americă de Sud. El a și trecut, de altfel, de 1.000 de goluri marcate în meciuri oficiale și are șanse să-l depășească pe Pele, care a ajuns la 1.100. Cu condiția să continue să joace bineînțeles. Pentru că Artime a mărturisit că dacă nu va rezolva situația sa la Fluminense, se va retrage din fotbal decît să mai joace în Brazilia...

UN MECI AJUNS LA A 115-A EDIȚIE

Recentul meci Austria — Ungaria (2-2), disputat în cadrul preliminariilor C.M., a fost al 115-lea dintre cele două țări. Fotbaliștii maghiari au obținut de 68 de ori victoria și au marcat 265 de goluri, cei austrieci de 33 de ori cu 218 goluri, 24 de jocuri s-au încheiat la egalitate.

Întîlnirea a prilejuit și cea mai mare încasare din ultimii 7 ani: 73.280 spectatori plători și 3.700.000 șilingi. Așa ceva nu s-a mai înregistrat la Viena din iunie 1965, cînd s-a jucat... Austria — Ungaria (0-1).

Portarul austriac Stachowicz (Admira-antrenat de Ocwirk) nu primise nici un gol pînă la acest meci internațional, în opt partide de campionat. În al 736-lea minut însă, Dunai II i-a întrerupt șirul satisfacțiilor...

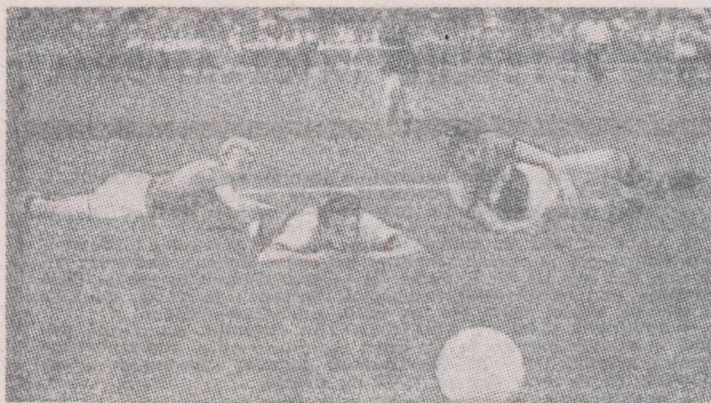
În fine, jucătorul Hasil, care este legitimat la Feyenoord, a primit aprobarea clubului său să joace în echipa Austriei numai dacă federația de la Viena îi va asigura... picioarele pentru suma de 5 milioane șilingi. Dar, nici o societate de asigurări vieneză n-a acceptat un asemenea contract. Hasil a jucat însă, și n-a pătînit nimic. Așteptă poate se naște vreun bulgău.

GEAICI, RECORD ABSOLUT DE SELECȚIONĂRI

În meciul de pe Wembley al reprezentativei iugoslave, în care ea a reușit și un excelent rezultat (1-1), celebrul Geci a depășit recordul selecționărilor în echipa națională, deținut pînă atunci de Zebec cu 65 de jocuri. Geci a jucat pe cel de-al 66-lea, iar joia

trecută, la Las Palmas, contra selecționatei Spaniei, pe al 67-lea. O frumoasă coincidență; fostul recordman a asistat la jocul de la Londra și l-a felicitat cu multă căldură pe noul deținător al recordului. „Sînt încîntat că performanța a realizat-o un jucător de valoare lui Geci”, a declarat Zebec. Îi dorește sănătate și o formă bună spre a urca cit mai sus acest record.

TREI IMAGINI INEDITE

LA FIRUL IERBIL... În luptă pentru balon trei jucători au căzut la pămînt și de acolo, culcați cum sînt, urmăresc cu priviri, unii cu speranță, alții cu teamă drumul mingii, va fi sau nu gol? (Faza dintr-o partidă Dinamo Kiev — Spartak Moscova).

CAP IN CAP... Așa pare că vor termina aceluși doi jucători (Odermatt de la Winterthur și portarul Engel de la Lucerna) care au pionjat după mingi. Aceasta însă, sare peste ei. Jucătorii nu se vor ciocni (din campionatul elvețian).

INCORDARE... Au sărit trei la balon, într-un efort care li se citește pe față. Balonul n-a sosit la întîlnire, dar fotoreporterul a fixat pe bătăuș o imagine inedită, spectaculoasă cum numai fotbalul poate oferi. (Faza din meciul Stuttgart — Dusseldorf).

● Astapovski, portarul echipei T.S.K.A. Moscova, despre care scriam în numărul trecut că a reușit să apere două lovituri de pedeapsă în decursul unei săptămîni, a realizat o nouă performanță în materie: a blocat o nouă lovitură de pedeapsă în întîlnirea T.S.K.A. Moscova — Torpedo Moscova; de data aceasta reușita lui Astapovski n-a mai putut salva echipa sa de la înfrîngere, Torpedo câștigînd cu 2-1.

● Jucătorul suedez Svensson, care joacă la clubul belgian Standard Liège, nu va uita probabil toată viața accidentul suferit într-un recent meci de campionat: într-o puternică ciocnire cu un adversar, Svensson a pierdut doi dinți (pe unul l-a înghițit), iar în cădere nu numai că și-a rupt clavicula, dar și-a accidentat grav și brațul.

● Selecționerul olandez Fadrhone dorește mult să facă un meci de verificare a lotului în vederea alfit de greul meci cu Belgia din preliminariile C.M.-74. S-a obținut un meci cu formația engleză Crystal Palace, lotul a fost convocat, dar... abia în dimineața jocului clubul insular a anunțat că nu poate face deplasarea.

● Clubul polonez Gornik Zabrze are în conducerea sa tehnică trei antrenori din Ungaria: Kalocsai, Soos și Szusza, care desfașoară o foarte apreciată activitate.

● O extrem de obiectivă și interesantă opinie a tînărului jucător englez Royle, selecționat pentru prima oară în reprezentativă cu ocazia meciului cu Iugoslavia, disputat pe Wembley și încheiat cu un rezultat de egalitate 1-1. „Mi-a făcut mare bucurie selecționarea în reprezentativă, dar trebuie să recunosc că Chivers este mult mai puternic decît mine. El e veritabilul titular al postului pentru naționala engleză...”

● Amancio a purtat pentru prima oară banderola de căpitan al reprezentativei Spaniei în amicalul cu Argentina și a continuat s-o poarte și în cel cu Iugoslavia, de la Las Palmas.

● Benfica a pregătit meciul său cu Derby County, din „Cupa campionilor

europeni”, disputînd un joc amical cu o combinată Eintracht Frankfurt-Kickers Offenbach pe care a învins-o — după o comportare strălucită — cu 3-1. Pentru ea, 72 de ore mai tîrziu să fie întrecută categoria de Derby...

● Lazarevici (Steaua roșie Belgrad) a marcat un gol de toată frumusețea în meciul derby al capitalei iugoslave, cu Partizan: a căzut la pămînt, el a reluat, din voleu, direct în plasă, o min-

AMĂRĂCIUNE...

„CE PUTEAM FACE?” — pare că spune, scuzîndu-se față de portarul său, jucătorul KAPPELMANN de la F. C. Köln, ingenunchiat și plin de amărăciune pentru că n-a izbutit să-l împiedice pe atacantul ASSAUER (Werder Bremen, alflat în spatele său) de a marca. Chipul fundașului iugoslav este cu se poate de expresiv...

FOTBAL

REDACȚIA ȘI ADMINISTRATIA
str. V. Conta nr. 16, etajul V, București,
sectorul I, telefoane 11.10.05 (centrală)
12.95.96

Prezentarea artistică: Liviu BOBOCEA
Prezentarea grafică: Alexandru MIHSCA

Antrenorul GEORG BUSCHNER (R. D. Germană),
OBSERVATOR LA JOUL ROMÂNIA - ALBANIA:

„ROMÂNII N-AU FOST ÎN ZI BUNĂ, DAR PÎNĂ LA PRIMĂVARĂ MULTE SE POT SCHIMBA”

Prezent în tribuna stadionului 23 August, la meciul România - Albania, pentru a-i urmări pe viitorii săi adversari, antrenorul echipei R. D. Germane, GEORG BUSCHNER, ne-a acordat după joc un scurt interviu.

— Ce părere aveți despre înfrângerea de astăzi?

— Să vă spun sincer, meciul nu mi-a plăcut. Îl pot califica drept slab. Ultimele evoluții ale românilor, în partidele cu Ungaria, mi-au plăcut mult mai mult. Poate lipsa jucătorului constructor la mijlocul terenului, Dumitru, s-a făcut resimțită.

— Care sînt cauzele acestui joc slab, așa cum îl calificați de?

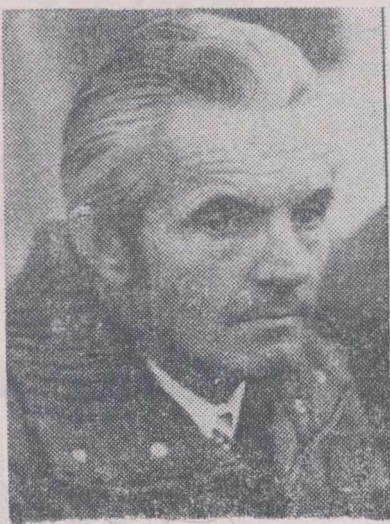
— Cred că autoîncrederea, ideea posibilității obținerii unei victorii facile au dus la un joc sub nivelul real al jucătorilor. Sătmăreanu, Nunweiler, Lucescu au fost sub valoarea obișnuită. Nici Dobrin, care a avut câteva scipiri doar în finalul primei reprize, nu a dat randamentul scontat.

— Cum vedeți meciurile următoare în grupa a IV-a?

— Părește, nu pot face pronosticuri numai după meciul de azi. Dacă forma arătată azi de cele două echipe va continua pot spune că meciul Albania - R.D.G. de la Tirana va fi mai greu pentru noi decît cel de la București. Dar, conform unor vești și cunoscute principii, orice echipă are scăderi și puncte moarte... Or, echipa României a avut aceste „puncte moarte” de două ori: în partidele cu Finlanda și Albania; cred că ele nu se vor mai repeta. Pînă la primăvară, multe se mai pot schimba.

— Care credeți că vor fi partidele decisive în grupa a IV-a?

— Toate jocurile sînt grele și pot fi decisive. Pentru noi, meciurile de la Tirana, Helsinki și, bineînțeles, București pot fi

decisive, dar și cele de acasă, în care orice punct pierdut poate fi fatal, sînt importante. Văzîndu-i pe albanezi aici, pot afirma că la Tirana, va fi foarte greu de cucerit și un punct.

— Ce program de pregătire aveți în continuare, ce calități și defecte are actuala reprezentativă a R.D. Germane?

— Miercuri (n.r. azi) jucăm la Bratislava cu Cehoslovacia. Este un meci-test foarte greu, cu tot caracterul lui anual. Cehoslovacia, recent învinși categoric de polonezi, dorește reabilitarea. Calitățile echipei noastre? Pregătire fizică bună, care ne permite dictarea unui tempo ridicat de joc, o tactică de joc mai eficientă decît, de pildă, cea văzută aici, la București, a românilor sau a albanezilor. Defecte? Majoritatea jucătorilor noștri sînt tineri, insuficient experimentați și, de aceea, mai slabi decît românii la capitolul tehnicii individuale.

Ion OCHSENFELD

ÎNAINTEA RETURURILOR DIN CUPELE EUROPENE

Intrăm în săptămîna meciurilor-retur din cupele europene. Reprezentantele noastre schimbă rolurile: F.C. Argeș devine călătoare, ea urmînd să evolueze joi vîntoare la Madrid, iar Rapidul va fi gazdă pentru omonima sa din Viena. Ce fac viitoarele adversare ale formațiilor românești, ce cred ele despre a doua mînsă? Iată ce dorim să vă informăm în cele ce urmează...

Jucătorii de la Real Madrid vor fi supuși unei pregătiri speciale în cursul acestei săptămîni. Aceasta este decizia antrenorului Miguel Munoz, hotărîre deosebit de destinsă și de egalul din campionat, de duminică, în fața lui Coruna. „Dacă nu ajungem la acele 50-60 de minute de tempo susținut, declară antrenorul madrilenilor, șansele noastre, pe care le considerăm intacte după eșecul la Timiș de la Pitești, se diminuează. Mai cu seamă că, în condițiile jocului de pe terenul nostru, formația română va avea un timp mai mare de manevră pentru virfurile ei, între care Dobrin, cu dri-

VEȘTI DESPRE REAL MADRID ȘI RAPID VIENA

blingul lui și cu pasele lui foarte precise, poate declanșa contraatacuri periculoase”. Amancio e mult mai optimist. El nu vede în nici un fel posibilitatea vreunui eșec al Realului. „Cîștigăm la 2-3 goluri diferență, este de părere cunoscutul internațional. Fundașii laterali ai echipei din Pitești nu vor putea face față presiunii noastre”.

Să trecem acum la Viena, unde antrenorul Rapidului, Hlozek, afirmă într-o emisiune radiofonică de duminică seara, dedicată șanselor formațiilor austriece în cupele europene că... „egalul realizat acasă a anulat 60% din șansele de a ne califica mai departe. Acum, mizăm pe viteza lui Gallos, pe care îl vom împinge cît mai în față, acolo unde vor sosi degajările lungi ale fundașilor noștri”. Fotbaliștii austrieци au anunțat că vor sosi la București marți 7 noiembrie, că vor face un scurt antrenament în aceeași seară și că vor pleca imediat după meci cu un avion special.

● PELE DESPRE BANKS. La aflarea știrii că portarul naționalei engleze și al lui Stoke City, Gordon Banks, poate pierde un ochi în urma accidentului de automobil suferit, Pele a fost profund impresionat. „Să joci împotriva unui portar de talia lui Banks și să reușești să-i marchezi un gol este o minerie pentru orice atacant”, a declarat „perla neagră”. „Cred că nimeni nu a uitat intervenția sa magistrală la lovitura mea de cap în meciul pe care l-am susținut la Guadalajara în campionatul mondial din 1970. Printre multe calități de fotbalist pe care le are, Banks este și un adevărat gentleman pe teren”. Pentru a-l înlocui pe Banks, clubul Stoke City l-a achiziționat pe Michael Mc. Donald (21 de ani), internațional în echipa de tineret a Scoției, titular al unei echipe scoțiene din liga a doua. În ultimul moment aflăm că un purtător de cuvînt al spitalului unde este internat Gordon Banks a declarat că starea faimosului portar se îmbunătățește pe zi ce trece și că există toate șansele ca el să-și recapete integral vederea.

DIN FOTBALUL INTERNAȚIONAL

● VIZITAT DE HOTI. Damiati, atacantul lui F. C. Napoli, a avut neplăcuta surpriză, întorcîndu-se de la un antrenament, să constate că apartamentul lui a fost vizitat de... hoși. Jucătorului năpolean l-au furat diferite lucruri din casă.

● VALCAREGGI II. Fotbalul devine o tradiție în familia lui Ferruccio Valcareggi, directorul tehnic al naționalei italiene. Duminică viitoare, fiul său cel mare, Furio, își va face debutul în echipa Pontassieve (din campionatul regional al Toscanei) în postul de mijlocas. Să vedem dacă fiul va egala celebritatea tatălui.

● APROAPE 18 000 DE ABONAMENTE! Juventus, campioana Italiei, a anunțat încheierea perioadei de procurare a abonamentelor pentru sezonul 1972-1973. Secretariatul clubului „alb-negru” a comunicat că au fost vîndute 17.855 de tichete.

● PREVEDERE! Federația R. F. a Germaniei a perfectat un joc anical cu Italia. În vederea pregătirii pentru Campionatul mondial din 1974, Partida va avea loc la 26 februarie 1974 într-un oraș din Italia care urmează să fie stabilit.

CAMPIONATE ÎN EUROPA

BULGARIA

T.S.K.A. - Laskov 8-1, Trakia - Per-nik 1-1, Spartak - Volov 2-0, Cerno-more - Levski Spartak 1-0, Beroe - Akademik 0-2, Slavia - Lokomotiv Plovdiv 2-1, Botev - J.S.K. Spartak 2-0, Dunav - Etar 1-0, Cerno More - Lokomotiv Sofia 0-1.

1. T.S.K.A.	9 21-12 13
2. Lokomotiv Plovdiv	9 22-11 13
3. Akademik	9 23-9 13
4. Spartak	9 20-14 11
5. Pernik	9 9-10 11
6. Levski-Spartak	9 18-9 10
7. Slavia	9 10-8 10
8. Lokomotiv Sofia	9 9-17 10
9. Beroe	9 16-10 9
10. Etar	9 14-15 9
11. Dunav	9 8-16 9
12. Cerno More	9 16-19 8
13. Laskov	9 14-18 8
14. Trakia	9 10-12 7
15. Cernomoreț	9 8-14 6
16. J.S.K. Spartak	9 9-19 6
17. Botev	9 12-22 6
18. Volov	9 8-15 4

IUGOSLAVIA

Sarajevo - Hajduk 2-0, Sloboda - Radnicki 1-0, Sutjeska - Zvezdnicar 3-2, Vardar - Vojvodina 2-1, O.F.K. - Steaua Roșie 1-1, Celik - Dinamo 4-1, Olimpia - Spartak 0-2, Bor-Borac 0-0, Partizan - Velej 3-2.

1. STEAUA ROȘIE	11 23-
2. Velej	11 14-
3. Radnicki	11 13-8 15
4. Zvezdnicar	11 19-12 14
5. Sarajevo	11 15-13 14
6. Celik	11 13-9 12
7. O.F.K.	11 12-9 12
8. Sloboda	11 14-16 12
9. Partizan	11 9-6 11
10. Hajduk	11 15-16 9
11. Sloboda	11 14-15 9
12. Hajduk	11 11-16 8
13. Spartak	11 12-14 8
14. Olimpia	11 10-15 8
15. Vardar	11 10-18 8
16. Sutjeska	11 8-19 7
17. Bor	11 5-20 5
18. Dinamo	11 5-20 5

ITALIA

Atalanta - Verona 0-1, Fiorentina - Torino 0-0, Internazionale - Cagliari 1-0, Juventus - Milan 2-2, Lanerossi - Lazio 1-2, Palermo - Sampdoria 0-0, Roma - Napoli 1-3, Tecnica - Bologna 2-0.

1. ROMA	4 9-4 7
2. Milan	4 15-5 6
3-4. Internazionale	4 2-0 6
3-4. Lazio	4 2-6
5. Torino	4 6-2 5
6-7. Juventus	4 6-4 5
6-7. Napoli	4 3-1 5
8. Fiorentina	4 3-2 5
9. Verona	4 5-4 4
10. Cagliari	4 2-3 4
11. Ternana	4 2-3 3
12. Palermo	4 2-7 2
13. Lanerossi	4 3-10 2
14. Atalanta	4 1-5 1
15. Sampdoria	4 1-4 1
16. Bologna	4 1-4 1

R. F. a GERMANIEI

V.f.B. Stuttgart - Bayern München 0-1, Fortuna Düsseldorf - Hannover 96 2-2, Schalke 04 - Eintracht Braunschweig 0-1, Wuppertaler S. V. - Hertha B.S.C. 4-1, M.S.V. Duisburg - Kickers Offenbach 4-0, Eintracht Frankfurt - Werder Bremen 2-2, Borussia Mönchengladbach - Rot-Weiss Oberhausen 4-1, Hamburger S.V. - V.f.L. Bochum 3-1, F.C. Kaiserslautern - F.C. Köln 2-1.

1. BAYERN MÜNCHEN	9 21-4 15
2. Fortuna Düsseldorf	9 19-15 12
3. V.f.B. Stuttgart	9 18-11 12
4. F.C. Köln	9 15-10 11
5. Wuppertaler S.V.	9 15-10 10
6. Eintracht Frankfurt	9 18-14 10
7-8. Borussia M. Gladbach	9 20-20 10
7-8. F.C. Kaiserslautern	9 13-13 10
9. M.S.V. Duisburg	9 14-10 9
10. Kickers Offenbach	9 16-21 9
11. Schalke 04	9 15-15 8
12-13. Werder Bremen	9 8-8 8
12-13. Hannover 96	9 14-17 8
14. Eintr. Braunschweig	9 6-13 6
15. Hamburger S.V.	9 12-17 5
16. V.f.L. Bochum	9 13-24 5
17. Rot-Weiss	9 6-21 4

NORVEGIA (clasament final)

1. VIKING	22 42-15 34
2. Rosenborg	22 31-16 34
3. Strømsgodset	22 40-28 27
4. Rosenborg	22 22-18 22
5. Lyn	22 28-22 21
6. Skeid	22 26-26 21
7. Sandness	22 31-36 21
8. Brann	22 22-23 20
9. Haugesund	22 14-18 20
10. Sarpsborg	22 21-30 18
11. Hødd	22 18-39 14
12. Mjølner	22 10-33 12

PRONOSPORT

Pronosticurile noastre la Concursul nr. 45:

1. Steaua - U. Cluj	1
2. Jiul - Steagul roșu	1,x
3. Sportul st. - Unlv, Craiova	1,x
4. A.S.A. Tg. Mureș - Dinamo	1,x
5. C.F.R. Cluj - U.T. Arad	1,x
6. C.S.M. Reșița - Petrolul	1
7. Cagliari - Roma	x
8. Lazio - Tecnica	1
9. Milan - Lanerossi	1
10. Napoli - Fiorentina	1
11. Sampdoria - Atalanta	1
12. Torino - Juventus	1,x
13. Verona - Internazionale	2

Va mai găsi Brazilia un al doilea mare jucător ca acest Pele?

zeiro, întorcîndu-se la Belo Horizonte, au angajat și pe soferul mașinii în entuziasmul lor; acesta a pierdut controlul volanului și a intrat cu autobuzul într-o ripă. Rezultatul: 20 răniți dar, din fericire, nici un mort.

PEDRO VILLA

Sao Paulo

SCRISOARE DIN BRAZILIA

CAMPIONII MONDIALI,

ÎNTR-UN TURNEU DE PREGĂTIRE ÎN 11 TĂRI!

Pentru fotbalul brazilian titlul mondial constituie nu numai o onoare și mîndrie națională dar și un prilej de serioase preocupări. Experiența tristă din 1966, cînd dezorganizarea, autoîncrederea și neglijența brazilienilor au înlesnit Angliei cucerirea titlului, nu trebuie să se mai repete. Brazilia a învățat mult din acea experiență și, în 1970, a revenit pe primul plan, cucerind definitiv „Cupa Jules Rimet”. Pe aceeași linie trebuie privită preocuparea arătată pentru Cupa mondială de peste doi ani. Și cum orice acțiune e legată de problema financiară, João Havelange, președintele Confederației braziliene de sporturi a și anunțat că bugetul selecționatei pentru Weltmeisterschaft este de 2 milioane de dolari, sumă impresionantă pentru bugetul oricărei organizații sportive.

Selecționata Braziliei va începe pregătirea cu un turneu pe care îl va realiza în anul 1973. Au fost contractate jocuri în Maroc, Tunisia, Italia, Austria, R.F. a Germaniei, U.R.S.S., Elveția, Scoția, Anglia, Suedia și Franța; punctul „terminus” al turneului. Pentru că nu există timp suficient de prelungire a turneului au fost refuzate o serie de oferte venite din Iugoslavia, Ungaria, Algeria, Irlanda, Olanda, Turcia și Belgia.

Obiectivul acestei lungi „expediții” este actualizarea cunoștințelor în legătură cu fotbalul european; în privința rezultatelor, brazilienii sînt conștienți că fiecare partidă va constitui o pro-

blemă serioasă. Chiar pierzînd, însă, jocuri, selecționata riscă greaua încercare socotind că conducerea tehnică și jucătorii trebuie să se adapteze condițiilor fotbalului european.

Desigur că absența lui Pele va constitui un handicap. Este pentru prima oară, din 1958, cînd marele jucător nu ia parte la pregătirea „Cupei mondiale”. Este inevitabil să se procedeze la formarea unei echipe fără Pele căci în lumea asta nimeni nu este etern. De altfel, practic nu se mai poate conta pe cel mai faimos nr. 10. Este atît de absorbit de interesele personale, încît și F.C. Santos a avut enorme dificultăți ca să încheie ultimul contract cu el. Cu toată exagerarea pretențiilor, F.C. Santos a acceptat fiindcă, în 1974, Pele nu va mai primi nici un ban, jucînd gratis. E normal ca, în aceste condiții, Pele să nu-și mai poată menține acea formă care i-a asigurat succesele binecunoscute. Va fi pur și simplu o atracție prin nume, ceea ce înlesnește contracte pentru Santos în Asia și Africa.

Între timp, campionatul național, cel mai dificil maraton fotbalistic, este în plină desfășurare. În statele Sao Paulo, Rio Grande de Sul și Minas Gerais, jocurile nu au avut prea mult public, din cauza ploilor care caracterizează acest anotimp (în Brazilia este acum primăvară). În schimb, în nordul țării (statele Bahia, Pernambuco, Para) succesul de public este mai bun.

Surpriza cea mare o constituie buna comportare a echipelor din Nord-Est datorată și dificultăților cluburilor din Sud care călătoresc ore întregi cu avionul ca să ajungă în îndepărtatele orașe nordice. Jucătorii sînt oboșeați drumurilor și de aceea au o comportare slabă. În seria A, America din Rio conduce un pluton format din Vasco da Gama, Bahia și Sao Paulo. În seria B, lider este Cruzeiro, urmat de Curitiba, Palmeiras, Flamengo, Remo, Nautico și ABC. În seria C, Corinthians, singurul club din Sao Paulo care are o comportare relativ bună, conduce în fața lui Santa Cruz, Atletico Mineiro, Nacional, Botafogo și Portuguesa. În această serie, a apărut o nouă stea: Campos de la Nacional, care a marcat 9 goluri. Noul centru înaintas a și intrat în vederile selecționeților, deoarece a marcat mai mult decît Dario și Leivinha (7 și, respectiv, 6 goluri).

Cel mai pasionant joc a fost între Palmeiras și Cruzeiro. În primele 45 minute Palmeiras a marcat 2 goluri prin Fedato și Madurga (argentinian). În repriza a doua, Cruzeiro a introdus pe Roberto Batata (înlocuitorul lui Tostao) și acesta a marcat un gol, al doilea fiind opera lui Lima. Cu 2-2 s-a încheiat un joc pasionant, urmărit cu multă atenție de 45 000 spectatori. Emoția jocului a provocat un accident de autobuz. 50 de „torcedori” (susținători) ai lui Cru-